

วารสาร Thailand Mining Magazine เหมืองแร่

วารสารรายสองเดือนภายใต้นโยบายของคณะกรรมการสภาการเหมืองแร่

ปีที่ 9 ฉบับที่ 6 เดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2562

สัมภาษณ์

กอบชัย สังสิทธิสวัสดิ์

ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

*“มอบหมายให้กพร. บริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม
เพื่อรองรับนโยบายขับเคลื่อนอุตสาหกรรม 12 S-Curves”*

กพร. เผยผลการดำเนินงาน
ศูนย์วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีโซลูชัน
สร้างมูลค่าทางการตลาด
ปีละ 100-150 ล้านบาท

โครงการ จัดประชุมสัมมนา
เรื่องการฟื้นฟูสภาพเหมืองแร่
(ปีงบประมาณ 2563)

มุมมอง คนเหมือง

การจัดประชุม
คณะกรรมการแร่ ครั้งที่ 10

คณะกรรมการสภาการเหมืองแร่

1. น.ส.อัญชลี ตระกูลดิษฐ์
2. นายยุทธ เอี่ยมสะอาด
3. นายดิเรก รัตนวิชัย
4. นายวัลลภ การวิวัฒน์
5. นายทวี ทวีสุขเสถียร
6. นายอนุพงศ์ โรจน์สุพจน์
7. นายศิริชัย มาโนช
8. นายชาญณรงค์ ทองแจ่ม
9. นายศิริสิทธิ์ สืบศิริ
10. นายสุรชิต มานะจิตต์
11. นายเสกสรรค์ ธีระวานิชย์
12. นายสุรพล อุดมพรวิรัตน์
13. นายยงยุทธ รัตนสิริ
14. นายณรงค์ จำปาศักดิ์
15. นายอภิชาติ สายะสิญจน์
16. นายสุเทพ สุนทรารักษ์
17. นายอับดุลลาเต๊ะ ยากัด
18. นายตติกร บุรณนันทิกิจ

ประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่
รองประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่
รองประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่
รองประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่
รองประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่
รองประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่
รองประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่
กรรมการสภาการเหมืองแร่
กรรมการสภาการเหมืองแร่
กรรมการสภาการเหมืองแร่
กรรมการสภาการเหมืองแร่
กรรมการสภาการเหมืองแร่
กรรมการสภาการเหมืองแร่
กรรมการสภาการเหมืองแร่
กรรมการสภาการเหมืองแร่
กรรมการสภาการเหมืองแร่
กรรมการสภาการเหมืองแร่
กรรมการสภาการเหมืองแร่

เลขาธิการ สภาการเหมืองแร่ (รักษาการแทน)

นายสุรพล อุดมพรวิรัตน์

ผู้ช่วยเลขาธิการ สภาการเหมืองแร่

นางอรพิน เปื้องการ

ที่อยู่ สภาการเหมืองแร่

222/2 ซอยมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ถนนวิภาวดี-รังสิต เขตดินแดง กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0-2275-7684-6 แฟกซ์ 0-2692-3321

E-mail Contact : miningthai@miningthai.org

Website : www.miningthai.org

ID LINE : miningthai

ที่ปรึกษา : น.ส.อัญชลี ตระกูลดิษฐ์ ประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่

วัลลภ การวิวัฒน์ รองประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่ และประธานคณะกรรมการประชาสัมพันธ์

บรรณาธิการ : สุรีย์พร วงศ์ศิริตระกูล

กองบรรณาธิการ : ทศนีย์ เรืองติก / อัมพันธ์ ไตรรัตน์ / ชุตินา จิตพันธ์

ฝ่ายโฆษณา : ศิริภรณ์ กลิ่นขจร / กษิรา เหมบัณฑิต / กัลยา ทรัพย์ภิรมย์

จัดทำโดย : บริษัท เทคโนโลยี มีเดีย จำกัด

เลขที่ 471/3-4 อาคารพญาไทเพลส ถนนศรีอยุธยา แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0-2354-5333 แฟกซ์ 0-2640-4260

การประชุมคณะกรรมการแร่ ครั้งที่ 10/2562

อัญชลี ตระกูลดิษฐ์ ประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่ ได้มอบหมายให้ ทวี ทวีสุขเสถียร รองประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่ พร้อมผู้ติดตาม คือ ยงยุทธ รัตนสิริ กรรมการสภาการเหมืองแร่ เป็นผู้แทนเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการแร่ ครั้งที่ 10/2562 เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2562 คณะกรรมการฯ พิจารณาให้ความเห็นชอบ ดังนี้

1) คำขอประทานบัตร จำนวน 3 ราย รวม 3 แปลง

ลำดับ	เลขที่คำขอ	ชื่อผู้ขอ	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	ชนิดแร่	มีอายุ/ปี
1	3/2559	บริษัท ทำอุแทมไนน์ จำกัด	ทำอุแท	กาญจนดิษฐ์	สุราษฎร์ธานี	หินอุตสาหกรรม ชนิดหินปูนเพื่อ อุตสาหกรรมก่อสร้าง	27
2	12/2559	บริษัท ลินเขาถ้ำพัฒนกิจ จำกัด	สระโบสถ์	สระโบสถ์	ลพบุรี	ดินขาว	25
3	11/2559	ห้างหุ้นส่วนจำกัด อุทัยเมืองทอง	เขากระลา และพระนอน	พยุหะคีรี และเมือง นครสวรรค์	นครสวรรค์	หินอุตสาหกรรม ชนิดหินปูนเพื่อการ ก่อสร้าง	30

2) ขอต่อยาอายุประทานบัตร จำนวน 1 ราย รวม 1 แปลง

ลำดับ	เลขที่คำขอ	ชื่อผู้ขอ	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	ชนิดแร่	มีอายุ/ปี
1	1/2561 (1636515284)	บริษัท เชียงรายแลนด์ แอสโซซิเอตส์ จำกัด	ผางาม	เวียงชัย	เชียงราย	หินอุตสาหกรรมชนิด หินปูนเพื่ออุตสาหกรรม ก่อสร้าง	10

Contents

ปีที่ 9 ฉบับที่ 6 ประจำเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2562

6 การประชุมคณะกรรมการแร่
การประชุมคณะกรรมการแร่ ครั้งที่ 10/2562

10 News

11 แวดวงชาวเหมือง

14 Cover Story
กอบชัย สังกสิธวิสวัสดิ์ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
“มอบหมายให้ กพร. บริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม
เพื่อรองรับนโยบายขับเคลื่อนอุตสาหกรรม 12 S-Curves”
กองบรรณาธิการ

18 เหมืองแร่สีเขียว
กพร. เพื่อยุติการดำเนินงานศูนย์วิจัย
และพัฒนาเทคโนโลยีโซลาร์เซลล์ สร้างมูลค่า
ทางการตลาดปีละ 100-150 ล้านบาท
กองบรรณาธิการ

22 Report
ฟ้าแผนการพัฒนาพื้นที่รอบสถานีสาละยา (TOD)
รองรับรถไฟฟ้าสายสีแดงส่วนต่อขยาย
กองบรรณาธิการ

27 บทความพิเศษ
เปิดโอกาสทางการค้าและการลงทุนในแปรรูป
สัตว์ ไชยเสถียรนิษฐกุล

30 เรื่องเล่าจากชาวเหมือง
มุมมองคนเหมือง
รุ่งศักดิ์ อินทร์สิงห์

34 การค้าแร่

35 โครงการจัดประชุมสัมมนา
เรื่องการพัฒนาคุณภาพเหมืองแร่
(ปีงบประมาณ 2563)

36 ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

7 สมาคมเหล็ก ผู้แทน 472 บริษัทผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหล็กไทย เข้าพบ สมว.อุตสาหกรรมรายงานสถานการณ์เหล็กปัจจุบัน พร้อมวอนกระทรวงอุตสาหกรรม สนับสนุนอุตสาหกรรมเหล็กภายในประเทศ

สุชาติ แทนทรัพย์ โฆษกกระทรวงอุตสาหกรรม เปิดเผยว่า ตามที่ 7 สมาคมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหล็กไทย โดยการรวมตัวกันของสมาคมผู้ผลิตเหล็กในประเทศที่มีสมาชิก 472 บริษัท เข้าพบ สุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อรายงานความคืบหน้าสถานการณ์เหล็กในปัจจุบันที่ประเทศไทยเป็นผู้นำเข้ารายใหญ่อันดับ 2 ของโลก รองจากสหรัฐอเมริกา ใน พ.ศ. 2561 ไทยมีปริมาณการใช้เหล็ก 19.3 ล้านตัน เป็นสินค้าที่ผลิตในประเทศเพียง 7.3 ล้านตัน และมีกำลังการผลิตเพียง 33% แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมของปัญหาหลักเกิดจากสินค้าในประเทศถูกสินค้านำเข้าแย่งส่วนแบ่งตลาด ซึ่งส่งผลต่ออัตราการใช้กำลังการผลิตด้วย และการเข้าพบในครั้งนี้ ยังได้รายงานความคืบหน้าการแก้ไขวิกฤตอุตสาหกรรมเหล็กที่ได้ดำเนินการร่วมกับกระทรวงอุตสาหกรรม ตลอดจนความคืบหน้าแผนพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็ก 4.0 อีกด้วย

วันชัย พนมชัย เลขาธิการ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) กล่าวเสริมว่า สำหรับแนวทางการดำเนินการตามนโยบายการใช้สินค้าภายในประเทศ กระทรวงอุตสาหกรรม โดย สมอ. ได้สนับสนุนอุตสาหกรรมเหล็กในประเทศอย่างต่อเนื่องตามนโยบายรัฐบาล และภายใต้กฎระเบียบขององค์การการค้าโลก รวมทั้ง ควบคุมการนำเข้าผลิตภัณฑ์เหล็กเป็นพิเศษ ตามนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ปัจจุบัน สมอ. ประกาศใช้มาตรฐานบังคับกับผลิตภัณฑ์เหล็กแล้ว จำนวน 20 มาตรฐาน และได้เร่งรัดแก้ไขมาตรฐานและกำหนดใหม่ เพื่อบังคับใช้กับผลิตภัณฑ์เหล็กที่ด้อยคุณภาพจากต่างประเทศ โดยมีมาตรฐานที่อยู่ในขั้นตอนการประกาศบังคับใช้ อีกจำนวน 7 มาตรฐาน ได้แก่ 1. มอก. 50-2561 เหล็กกล้าทรงแบนรีดเย็นเคลือบสังกะสี โดยการรมวิธีจุ่มร้อน แผ่นม้วน แผ่นแถบ แผ่นตัด และแผ่นลูกฟูก 2. มอก. 528-25xx เหล็กกล้าทรงแบนรีดร้อน สำหรับงานทั่วไปและงานดัดขึ้นรูป 3. มอก. 1228-25xx เหล็กโครงสร้างรูปพรรณขึ้นรูปเย็นสำหรับงานโครงสร้างทั่วไป 4. มอก. 1390-2560 เชื่อมพิตเหล็กกล้ารีดร้อน 5. มอก. 1999-2560 เหล็กกล้าทรงแบนรีดร้อน สำหรับงานโครงสร้างรถยนต์ 6. มอก. 2060-2560 เหล็กกล้าทรงแบนรีดร้อน สำหรับงานถังก๊าซ และ 7. มอก. 2140-2560 เหล็กกล้าทรงแบนรีดเย็น สำหรับงานรถยนต์

นอกจากนี้ ยังมีมาตรฐานที่อยู่ระหว่างการแก้ไขและกำหนดใหม่อีก 16 มาตรฐาน ซึ่ง สมอ. จะเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จ เพื่อให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหล็กในประเทศสามารถยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามมาตรฐาน และเพื่อป้องกันการนำเข้าเหล็กที่ด้อยคุณภาพจากต่างประเทศ

“สมอ. ได้กำหนดมาตรการควบคุมและกำกับดูแลการนำเข้าผลิตภัณฑ์เหล็กอย่างเข้มงวดตามนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม โดยเฝ้าจับตาการนำเข้าสินค้านี้ดังกล่าวอย่างใกล้ชิดผ่านระบบ National Single Window (NSW) หากพบมีการนำเข้าในปริมาณมากผิดปกติ จะเข้าทำการตรวจสอบทันที พร้อมเก็บตัวอย่างทดสอบก่อนปล่อยใช้งานทุกครั้ง ที่นำเข้า เพื่อป้องกันการหลีกเลียงกฎหมาย นอกจากนี้ ยังควบคุมการนำเข้าเหล็กลดคาร์บอนจากประเทศเวียดนาม โดยให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบอย่างเข้มงวดก่อนทุกครั้ง ที่นำเข้า รวมทั้งเก็บตัวอย่างเพื่อส่งตรวจสอบ เนื่องจากปัจจุบันมีการนำเข้าเหล็กดังกล่าวจากประเทศเวียดนามเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก” เลขาธิการ สมอ. กล่าวทิ้งท้าย

กพร. ร่วมกับองค์การพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ (UNIDO) จัดการประชุมคณะกรรมการกำกับการดำเนินโครงการ (Project Steering Committee: PSC) ครั้งที่ 4/2562

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ร่วมกับ องค์การพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ (UNIDO) จัดการประชุม คณะกรรมการกำกับการดำเนินโครงการ (Project Steering Committee: PSC) ครั้งที่ 4/2562 ภายใต้การดำเนิน โครงการ Greening the Scrap Metal Value Chain through Promotion of BAT/BEP to Reduce U-POPs Releases from Recycling Facilities โดยมี นรินทร์ ยิ่งมหัสิธรานนท์ รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) เป็นประธานในการประชุม และมีผู้แทนจาก ทาง UNIDO สำนักงานใหญ่ ได้แก่ Dr.Carmela Centeno ผู้จัดการโครงการ และ Dr.Pasquale Spezzano ผู้เชี่ยวชาญด้าน BAT/BEP เข้าร่วมรับฟัง ผลการดำเนินงานโครงการใน พ.ศ. 2562 ตลอดจน พิจารณาแผนการดำเนินโครงการและตัวชี้วัดการ ดำเนินงานใน พ.ศ. 2563 เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2562 ณ โรงแรม เดอะ สุโกศล

ในการประชุมครั้งนี้ได้เชิญคณะทำงาน ด้านเทคนิค (Technical Working Group) ทั้ง 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 กรอบ นโยบายและกฎหมาย องค์ประกอบที่ 2 การ เผยแพร่ข้อมูลและเสริมสร้างศักยภาพ และ องค์ประกอบที่ 3 การดำเนินโครงการสาธิตการใช้ แนวทางด้านเทคนิคที่ดีที่สุดและแนวการปฏิบัติ ด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุด (BAT/BEP) ในโรงงาน รีไซเคิลโลหะที่ได้รับการคัดเลือก เข้าร่วมการประชุมในครั้งนี้ด้วย

กพร. จัด “โครงการอบรมทบทวนความรู้เพื่อการต่ออายุใบรับรอง การผ่านการฝึกอบรมเป็นผู้ควบคุมการใช้วัตถุระเบิดในงานเหมืองแร่” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563

ไพรัตน์ เจริญกิจ ผู้เชี่ยวชาญด้านเหมืองแร่ เป็นประธานกล่าวเปิดการฝึกอบรมหลักสูตร “โครงการอบรมทบทวนความรู้เพื่อการต่ออายุใบรับรองการผ่านการฝึกอบรมเป็นผู้ควบคุมการใช้วัตถุระเบิดในงานเหมืองแร่” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 โดยมี วี จารุรักษา ผู้อำนวยการกองวิศวกรรมบริการ กล่าวรายงานการฝึกอบรมฯ ณ ห้องกษัตริย์ศึก 2 ชั้น 4 โรงแรมเดอะทวิน ทาวเวอร์ เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2562

การฝึกอบรมหลักสูตร “โครงการอบรมทบทวนความรู้เพื่อการต่ออายุใบรับรองการผ่านการฝึกอบรมเป็นผู้ควบคุมการใช้วัตถุระเบิดในงานเหมืองแร่” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 จัดโดยกลุ่มวิจัยและพัฒนาการประกอบการ กองวิศวกรรมบริการ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) มีวัตถุประสงค์เพื่อทบทวนความรู้เรื่องการใช้อยู่วัตถุระเบิดในงานเหมืองแร่ของผู้ควบคุมการใช้วัตถุระเบิด ป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการใช้อยู่วัตถุระเบิด รวมถึงเป็นการสร้างเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ด้านการใช้อยู่วัตถุระเบิดของผู้ได้รับใบรับรองฯ

ต้อนรับ

กองนวัตกรรมวัสดุและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ให้การต้อนรับ คณะอาจารย์และนิสิตจากภาควิชาวิศวกรรมเหมืองแร่ และปิโตรเลียม คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รวม 15 คน เข้าเยี่ยมชมศูนย์วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิล เพื่อศึกษาความรู้ทางวิชาการด้านเทคโนโลยี การนำทรัพยากรกลับมาใช้ใหม่ และประกอบการเรียนการสอนในรายวิชา Resources Recovery and Recycling เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2562 ณ ศูนย์วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิล อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

กพร. แกล้งข่าว

“ผลการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีรีไซเคิลของ กพร. ประจำปี 2562”

สุระ เพชรพิรุณ รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) เป็นประธานแถลงข่าว “ผลการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีรีไซเคิลของ กพร. ประจำปี 2562” เผยผลสำเร็จในการรีไซเคิลเงินบริสุทธิ์จากแผงเซลล์แสงอาทิตย์ และโลหะอะลูมิเนียมจากถุงบรรจุภัณฑ์ได้เป็นแห่งแรกในประเทศไทย พร้อมผลักดันให้เกิดนวัตกรรมและรูปแบบธุรกิจใหม่ โดยการเปลี่ยนขยะหรือของเสียหมุนเวียนกลับมาเป็นวัตถุดิบทดแทน สร้างให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด จัดโดยกองนวัตกรรมวัสดุและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2562 ณ ห้องนิทรรศการ ชั้น 1 กพร.

สุระ เพชรพิรุณ

รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.)

กอบชัย สังสิทธิสวัสดิ์

ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

“มอบหมายให้ กพร. บริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม
เพื่อรองรับนโยบายขับเคลื่อนอุตสาหกรรม
12 S-Curves”

เมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2562 ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) เห็นชอบแต่งตั้ง **กอบชัย สังสิทธิสวัสดิ์** อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เป็นปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ทั้งนี้ **ปลัดกอบชัย** ถือเป็นลูกหม้อกระทรวงอุตสาหกรรม โดยทำงานที่กระทรวงอุตสาหกรรมมากกว่า 10 ปี และเติบโตในสายงานมาโดยตลอด นอกจากนี้ในปี พ.ศ. 2553 ยังดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักเหมืองแร่และสัมปทานกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ทำให้มีความเข้าใจในอุตสาหกรรมแร่เป็นอย่างดี และพร้อมที่จะขับเคลื่อนให้การประกอบการอุตสาหกรรมแร่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล สนับสนุนการพัฒนา และยกระดับนวัตกรรมเพื่อให้เกิดการใช้วัตถุดิบแร่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด มุ่งสร้างความเติบโตของการประกอบการควบคู่ไปกับการเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคม ภายใต้พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 ของกระทรวงอุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม พร้อมขับเคลื่อนให้อุตสาหกรรมแร่มีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

กอบชัย สังสิทธิสวัสดิ์ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กล่าวว่า การดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาอนุญาต อาชญาบัตรและประทานบัตรภายใต้พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 ของกระทรวงอุตสาหกรรมนั้น กระทรวงอุตสาหกรรมตั้งใจขับเคลื่อนให้การประกอบการอุตสาหกรรมแร่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล สนับสนุนการพัฒนา และยกระดับนวัตกรรมเพื่อให้เกิดการใช้วัตถุดิบแร่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด มุ่งสร้างความเติบโตของการประกอบการควบคู่ไปกับการเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคม อีกทั้งยังสนับสนุนให้นวัตกรรมเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ติดตามป้องกัน และลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น ควบคู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต และสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจชุมชนโดยรอบอย่างยั่งยืน เพื่อให้สามารถทำหน้าที่เป็นฐานวัตถุดิบอุตสาหกรรมที่สำคัญสำหรับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

การดำเนินการพิจารณาอนุญาตภายใต้พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 ได้กระจายอำนาจให้กับจังหวัดดำเนินการพิจารณาเหมืองประเภทที่ 1 ในส่วนของเหมืองแร่ประเภทที่ 2 และ 3 ดำเนินการพิจารณาผ่านคณะกรรมการแร่ ซึ่งมีผู้แทนระดับกรมที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมพิจารณาอนุญาต โดยให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) เป็นผู้ลงนามอนุญาต ซึ่งถือว่าลดขั้นตอนการพิจารณาอีกทั้งภายใต้พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 ได้กำหนดพื้นที่เขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองขึ้น ซึ่งส่งผลให้การพิจารณาอนุญาตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

“
กระทรวงอุตสาหกรรม
พร้อมขับเคลื่อนเชิงนโยบาย
และประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
เพื่อสนับสนุนการพัฒนา และการใช้ประโยชน์
จากทรัพยากรแร่ของประเทศอย่างคุ้มค่า
มีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐาน
และเป็นที่ยอมรับของชุมชนโดยรอบ
”

พร้อมสนับสนุนสถานประกอบการที่ผ่านมาตรฐาน ให้ดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง

ส่วนกระบวนการพิจารณาโดยหน่วยงานอื่น เชื่อว่าทุกขั้นตอนเป็นไปตามกรอบระยะเวลาการดำเนินการที่ถูกกำหนดไว้ที่ผ่านมา กระทรวงอุตสาหกรรมได้ประสานงานหน่วยงานที่รับผิดชอบ ทั้งที่เป็นทางการ ประสานระดับผู้ปฏิบัติงาน และการหารือแนวทางการดำเนินการร่วมกันระหว่างผู้บริหารระดับกระทรวงผ่านการประชุมผู้บริหารร่วมระหว่างหน่วยงานในระดับนโยบาย โดยกระทรวงฯ ได้ขับเคลื่อนผ่านช่องทางคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.) ซึ่งมีผู้แทนของกระทรวงฯ ร่วมเป็นคณะกรรมการ เพื่อผลักดันให้กระบวนการพิจารณาตามขั้นตอนตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้รวดเร็วขึ้น ลดขั้นตอนที่ซ้ำซ้อน โดยอาศัยระบบเทคโนโลยีมาช่วยแบ่งปันข้อมูลการตรวจสอบ และข้อมูลทางวิชาการระหว่างหน่วยงานเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถานประกอบการที่มีผลการดำเนินการที่ผ่านมาเป็นที่ประจักษ์ได้รับการยอมรับ ผ่านมาตรฐานที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้ สมควรได้รับการสนับสนุนให้สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง

“สำหรับประเด็นข้อเสนอของทางสภาการเหมืองแร่ที่ว่าพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม บางพื้นที่ที่ไม่มีศักยภาพพอสำหรับใช้ประกอบเกษตรกรรมได้ ควรนำมาทบทวนเพื่อพิจารณาใช้ประโยชน์ในทางอื่น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการใช้ที่ดินสูงสุด และหากสำรวจพบศักยภาพทางด้านแร่ที่สามารถสร้างมูลค่าให้เกิดขึ้น หรือนำไปใช้สนับสนุนการพัฒนาในพื้นที่นั้น อีกทั้งมีข้อมูลทางวิชาการรองรับว่าสามารถควบคุมผลกระทบที่เกิดขึ้นให้เป็นที่ยอมรับจากชุมชนโดยรอบได้ ทางกระทรวงอุตสาหกรรม พร้อมทั้งจะให้การสนับสนุน ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขับเคลื่อนในเรื่องดังกล่าวให้สามารถเห็นผลในเชิงนโยบายต่อไป” กอบชัย กล่าว

ทบทวนแนวทางบริหารจัดการแร่สำคัญที่ผลิตได้ในประเทศ มุ่งเกิดประโยชน์สูงสุด - สร้างความมั่นคงด้านวัตถุดิบ

ปัจจุบันแร่บางชนิด เช่น แร่ทรายแก้ว ดูเหมือนว่าจะสำรวจพบและทำเหมืองแร่เพิ่มมากขึ้นในหลายจังหวัด มีความเป็นไปได้หรือไม่ที่ภาครัฐจะทบทวนนโยบายเกี่ยวกับการห้ามส่งออก หรือสงวนไว้สำหรับอุตสาหกรรมภายในประเทศ ในเรื่องนี้ กอบชัย ให้ความเห็นว่า การบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรมถือเป็นภารกิจหนึ่งที่สำคัญของกระทรวงฯ โดยมอบหมายให้ กพร. เป็นหน่วยงาน ที่รับผิดชอบในเรื่องดังกล่าว โดยมุ่งหวังให้ภาคอุตสาหกรรมของประเทศ ทั้งในภาคอุตสาหกรรมการผลิตที่มีศักยภาพ ภาคอุตสาหกรรมการผลิตทั่วไป ภาคอุตสาหกรรมก่อสร้าง มีวัตถุดิบอุตสาหกรรมสำหรับใช้ในการผลิตสินค้า หรือใช้ดำเนินการก่อสร้างอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง รวมถึงที่ใช้ในการสนับสนุนการพัฒนาโครงการก่อสร้างขนาดใหญ่ของภาครัฐ

ในส่วนของแร่สำคัญที่ผลิตได้ภายในประเทศ เช่น แร่ปิโตรเลียม ทรายแก้ว และควอตซ์ เป็นต้น จำเป็นต้องดำเนินการทบทวนแนวทางการบริหารจัดการเชิงนโยบายเฉพาะแร่ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องพิจารณาให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 ที่มุ่งให้รัฐมีหน้าที่ในการบริหารจัดการแร่เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศและประชาชนอย่างยั่งยืน ซึ่งจะต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ และโอกาสในการใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบแร่อย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดเป็นสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มมูลค่าภายในประเทศ เพราะถือเป็นการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับชุมชนและประเทศ อีกทั้งช่วยสนับสนุนให้ภาคอุตสาหกรรมการผลิตที่ใช้วัตถุดิบแร่มีศักยภาพ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เนื่องจากมีความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบสำหรับใช้ในการผลิตที่มีคุณภาพ กระทรวงอุตสาหกรรมพร้อมสนับสนุนทั้งทางด้านเทคโนโลยีการผลิต และพัฒนาด้านนวัตกรรมเพื่อให้สามารถนำวัตถุดิบแร่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ใช้เครื่องมือ-เทคโนโลยีที่ทันสมัย พร้อมบูรณาการข้อมูล ประเมิน ศักยภาพแร่ให้เป็นปัจจุบัน

สำหรับภารกิจด้านการสำรวจ และประเมินศักยภาพวัตถุดิบแร่ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีศักยภาพในการทำเหมือง และพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตจาก กพร. ไปแล้วนั้น ถือเป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรมของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งปัจจุบันกระทรวงฯ ได้นำเครื่องมือและเทคโนโลยีการสำรวจที่ทันสมัย มาช่วยในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน รวมถึงบูรณาการข้อมูลการสำรวจ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและสถาบันการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านธรณีวิทยา โดยมีเป้าหมายเพื่อให้สามารถเข้าถึงข้อมูลทางด้านวิชาการที่เป็นประโยชน์ได้อย่างรวดเร็ว สามารถประมวลผลข้อมูลเพื่อประเมินศักยภาพแร่ให้เป็นปัจจุบัน

“

ในส่วนองแร่สำคัญที่ผลิตได้ภายในประเทศ
เช่น แร่ยิปซัม กรวยแก้ว และควอตซ์ เป็นต้น
จำเป็นต้องดำเนินการกบฏทวนแนวทาง
การบริหารจัดการเชิงนโยบายเฉพาะแร่
ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน
ซึ่งจะต้องพิจารณาให้เป็นไปตามเจตนารมณ์
ของพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560
ที่มุ่งให้รัฐมีหน้าที่ในการบริหารจัดการแร่
เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศ
และประชาชนอย่างยั่งยืน

”

มอบหมายให้ กพร. บริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม เพื่อรองรับนโยบายขับเคลื่อนอุตสาหกรรม 12 S-Curves

เป็นที่ทราบกันดีว่า กระทรวงอุตสาหกรรมกำลังผลักดันและสนับสนุนอุตสาหกรรมเป้าหมาย 12 ประเภท เพื่อการพัฒนาประเทศ ในจำนวนนี้ประกอบด้วย อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรมเหล่านี้ รวมทั้งอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ ซึ่งมีความสำคัญล้วนจำเป็นต้องใช้โลหะ เช่น แร่ทองแดง และแร่โลหะหายากเป็นวัตถุดิบในการผลิต และปัจจุบันต้องมีการนำเข้าจากต่างประเทศ

ในเรื่องนี้ **กอบชัย** กล่าวว่า กระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ (12 S-Curves) ได้แก่ การต่อยอด 5 อุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ (First S-curve) ประกอบด้วย 1. อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ 2. อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ 3. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 4. การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ 5. อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร และเพิ่ม 5 อุตสาหกรรมอนาคต (New S-curve) ประกอบด้วย 6. อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ 7. อุตสาหกรรมการบิน และโลจิสติกส์ 8. อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพ และเคมีชีวภาพ 9. อุตสาหกรรมดิจิทัล 10. อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร พร้อมทั้งผลักดันในพื้นที่ EEC อีก 2 ประเภท ได้แก่ 11. อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ และ 12. อุตสาหกรรมพัฒนาคนและการศึกษา

หากพิจารณาให้ครอบคลุมในเรื่องของวัตถุดิบในการผลิตสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายทั้งหมด จำเป็นที่จะต้องดำเนินการบริหารจัดการวัตถุดิบให้ตอบสนองความต้องการอย่างเต็มประสิทธิภาพ ทั้งคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอ กระทรวงอุตสาหกรรม โดย กพร. ซึ่งทำหน้าที่บริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม จึงต้องดำเนินการกิจ ดังต่อไปนี้ **ประการแรก** ค้นหาวัตถุดิบอุตสาหกรรมที่ตรงกับความต้องการสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยร่วมกับภาคอุตสาหกรรมการผลิตสมาคมอุตสาหกรรม หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน หน่วยงานวิจัย และสถาบันการศึกษา ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อวิจัยพัฒนาและจัดเตรียมวัตถุดิบที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมเพื่อตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ **ประการที่ 2** แสวงหาวัตถุดิบภายในประเทศ เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมเป้าหมาย ผ่านช่องทาง ได้แก่ สนับสนุนการสำรวจ และการทำเหมืองแร่ โดยเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนที่มีศักยภาพดำเนินการยื่นสำรวจแร่ที่มีศักยภาพ แร่โลหะหายาก และแร่อื่นๆ ตามกรอบของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สร้างโอกาสให้เกิดการลงทุนทำเหมืองแร่ และแสวงหาวัตถุดิบจากต่างประเทศที่มีศักยภาพ โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศภูมิภาคอาเซียน และสนับสนุนการจัดหาวัตถุดิบอุตสาหกรรมผ่านกระบวนการรีไซเคิล เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบอย่างสูงสุด ตามหลัก Circular Economy

ประการสุดท้าย สนับสนุนการคิดค้นนวัตกรรมเพื่อให้สามารถเพิ่มมูลค่าวัตถุดิบที่ผลิตได้ภายในประเทศให้สามารถนำไปใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายอย่างเต็มที่

แหล่งทรัพยากรทดแทนให้มีจำนวนมากขึ้นทุก ๆ ปีเพื่อทดแทนการนำเข้าแร่ การขุดแร่ที่มีอยู่ตามธรรมชาติมาใช้ด้วยนวัตกรรม (Innovation) และรูปแบบธุรกิจใหม่ (New Business Model) โดยเปลี่ยนขยะหรือของเสียที่ถูกมองว่าเป็นปัญหากลับมาใช้ประโยชน์เป็นวัตถุดิบทดแทน หรือที่เรียกว่า “Waste to Resource” ตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน

เผยแพร่สำเร็จในการดำเนินงาน ของศูนย์วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิล

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 ที่ริเริ่มจัดสร้างศูนย์วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิล อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ จนถึงปัจจุบันมีจำนวนผู้ประกอบการเข้ามาศึกษา อบรมร่วมกับ กพร. แล้วประมาณ 2,000 ราย มีทั้งผู้ประกอบการขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ โดยในปี พ.ศ. 2554 เริ่มมีตัวเลขมูลค่าธุรกิจทางการตลาดที่สามารถสกัดโลหะที่มีมูลค่าออกมาใช้ใหม่ ส่งเสริมการหมุนเวียนการนำขยะหรือของเสียทางอุตสาหกรรมนำมาหลอมด้วยเทคโนโลยีขั้นสูงภายในศูนย์ฯ และถ่ายทอดสู่ผู้ประกอบการที่เข้าอบรม แลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานร่วมกันภายในศูนย์ฯ ปีละประมาณ 100 ล้านบาท ซึ่งหากคิดมูลค่าธุรกิจทางการตลาดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554-2562 สามารถสร้างมูลค่าทางการตลาดการเปลี่ยนขยะหรือของเสียหมุนเวียนภาคอุตสาหกรรมกลับมาเป็นวัตถุดิบ

ทดแทนได้ปีละประมาณ 100-150 ล้านบาท โดยเฉพาะแร่ทองแดงที่สามารถสกัดแยกออกจากขยะอิเล็กทรอนิกส์ สามารถสกัดออกมาได้จำนวนมากกว่าแร่ชนิดอื่นๆ

ขณะที่แร่ทองคำซึ่งสามารถคิดค้นนวัตกรรมและเทคโนโลยีภายในศูนย์ฯ ได้ประมาณ 2 ปีที่ผ่านมา ยังสกัดได้น้อยเนื่องจากการคัดแยกและการรวบรวมขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่มีส่วนผสมของทองคำนั้นยังมีจำนวนน้อย เครื่องมือที่นำมาใช้คัดแยกแร่ต่างๆ ยังมีจำนวนน้อยเนื่องจากงบประมาณการจัดซื้อค่อนข้างจำกัด อีกทั้งขาดผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาแนะนำและถ่ายทอดองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง

**ศูนย์วิจัยฯ พัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิล
แพลงก์ตอนสาหร่าย และรีไซเคิลถุงบรรจุภัณฑ์
ที่มีอะลูมิเนียมพอยล์สำเร็จในปี '62**

สุระ กล่าวว่า สำหรับแผนการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2562 กพร. ได้มีการพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลจัดการของเสียที่ประเทศไทยยังไม่มีกระบวนการจัดการและเทคโนโลยีรีไซเคิลที่ดีได้เป็นผลสำเร็จเป็นแห่งแรก มี 2 ประเภท ได้แก่ เทคโนโลยีรีไซเคิลแผงเซลล์แสงอาทิตย์ (Solar Panel) และเทคโนโลยีรีไซเคิลถุงบรรจุภัณฑ์ที่มีอะลูมิเนียมพอยล์เป็นองค์ประกอบ (Multilayer Packaging) ซึ่งนับว่าเป็นการพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลที่ตอบโจทย์ในการจัดการของเสียที่เป็นปัญหาสำคัญของประเทศไทยในปัจจุบันและอนาคต สอดคล้องกับหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน โดยระยะแรก กพร. ได้เร่งพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลแผงเซลล์แสงอาทิตย์ให้ประสบความสำเร็จ โดยสามารถสกัดโลหะมีค่า คือ เงินบริสุทธิ์

99.98% ออกมาใช้ใหม่ได้เป็นแห่งแรกในประเทศไทย นับเป็นการหมุนเวียนทรัพยากรที่ได้จากการรีไซเคิลขยะหรือของเสียกลับมาใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมต่างๆ ได้อย่างคุ้มค่า อีกทั้งช่วยลดการนำเข้าแร่เงินเพื่อนำมาใช้ภายในประเทศได้อีกทางหนึ่งด้วย พร้อมกันนี้ได้เตรียมต่อยอดพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลส่วนประกอบอื่นที่สำคัญจากแผงเซลล์แสงอาทิตย์ เช่น ซิลิกอน (Silicon) อย่างครบวงจรในระยะต่อไป

นอกจากนี้ได้ดำเนินการพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลถุงบรรจุภัณฑ์ที่มีอะลูมิเนียมพอยล์เป็นองค์ประกอบ ซึ่งประกอบไปด้วยวัสดุบางๆ หลายประเภทซ้อนกัน เช่น แผ่นพอยล์อะลูมิเนียม (Aluminum Foil) และพลาสติกชนิดต่างๆ ที่นิยมนำมาใช้เป็นถุงบรรจุขนม ทำให้รีไซเคิลได้ยาก และนิยมกำจัดด้วยการฝังกลบ โดยความสำเร็จในครั้งนี้เป็นการแยกสกัดโลหะอะลูมิเนียมและแว็กซ์ ออกมาเป็นวัตถุดิบตั้งต้นใหม่ให้กับภาคอุตสาหกรรม และจะได้มีการขยายผลแยกส่วนที่เป็นน้ำมันสำหรับผลิตเป็นเชื้อเพลิงในระยะต่อไป

“สำหรับแผนการดำเนินงานในอนาคต กพร. พยายามที่จะ
คิดค้นนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ที่เป็นของ กพร. เองมาใช้
เพื่อลดต้นทุนการดำเนินงานภายในศูนย์ฯ และจะเป็นต้นแบบ
ที่จะให้ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนน้อยแต่สนใจนำต้นแบบไป
ต่อยอดประยุกต์ใช้เพื่อความเหมาะสมต่อธุรกิจของตนเอง
ต่อไป อีกทั้งจะเปิดกว้างในการทำงานกับทุกภาคส่วนทั้งในและ
ต่างประเทศ รวมทั้งมหาวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ประกอบการ
ที่ประสบความสำเร็จมาร่วมถ่ายทอดการทำงาน เพื่อต่อยอด
พัฒนาการริเริ่มศิลปะหรือของเสียจากภาคอุตสาหกรรมด้านแร่
ที่สร้างมูลค่าในเชิงพาณิชย์ที่มีอยู่อีกมากในประเทศไทย” สุระ
กล่าว

ศูนย์วิจัยฯ หาแหล่งเงินทุนจัดซื้อเครื่องจักรสกัดแร่
ที่มีมูลค่าสูง เพื่อผู้ประกอบการรายเล็ก

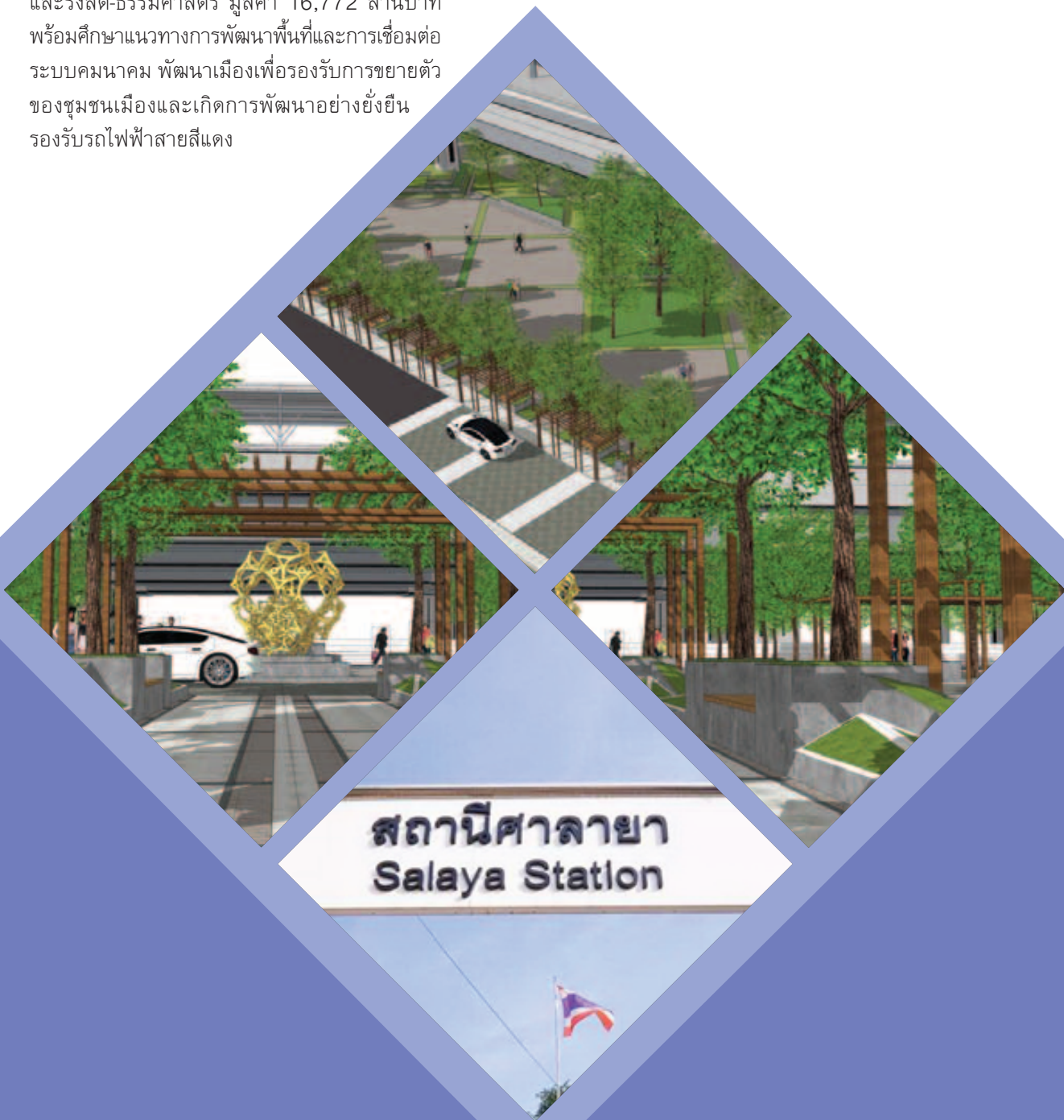
นอกจากนี้ยังมีเรื่องค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อเครื่องจักรหรือประกอบเครื่องจักรสำหรับนำไปสกัดแร่ที่มีมูลค่าทางการตลาดที่สูง ซึ่งผู้ประกอบการรายเล็ก ๆ ไม่สามารถทำได้ จึงมีแต่ผู้ประกอบการรายใหญ่ ๆ ที่มีเงินทุนสามารถทำได้ ด้วยเหตุนี้ กพร. จึงพยายามที่จะหาแหล่งเงินทุนทั้งจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) และอื่นๆ เพื่อให้การสนับสนุนตามความเหมาะสม

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) โดยการสนับสนุนจาก สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ร่วมกับ มหาวิทยาลัยมหิดล และ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จัดงานเสวนา “ผ่านแผนการพัฒนาพื้นที่รอบสถานีศาลายาและสถานีธรรมศาสตร์รองรับรถไฟฟ้าสายสีแดง” เปิดแผนพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ ในเส้นทางโครงการรถไฟฟ้าสายสีแดง (ส่วนต่อขยาย) ต่ลงชั้น-ศาลายา และรังสิต-ธรรมศาสตร์ มูลค่า 16,772 ล้านบาท พร้อมศึกษาแนวทางการพัฒนาพื้นที่และการเชื่อมต่อบริเวณคมนาคม พัฒนาเมืองเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนเมืองและเกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน รองรับรถไฟฟ้าสายสีแดง

ผ่านแผนการพัฒนาพื้นที่รอบสถานีศาลายา (TOD) รองรับรถไฟฟ้าสายสีแดงส่วนต่อขยาย

มติ ครม. เห็นชอบโครงการก่อสร้างรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน 2 โครงการ

จากมติ ครม. เมื่อต้นปี พ.ศ. 2562 เห็นชอบโครงการก่อสร้างรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนสายสีแดง 2 โครงการ วงเงินลงทุนส่วนต่อขยายรวม 16,772.58 ล้านบาท ซึ่งเป็นรถไฟฟ้าวิ่งบนรางขนาด 1 เมตร เดินรถด้วยระบบไฟฟ้า Overhead Feeding System วิ่งด้วยความเร็วสูงสุด 160 กิโลเมตร/ชั่วโมง เมื่อแล้วเสร็จจะเติมเต็มโครงข่ายของสายสีแดงช่วงบางซื่อ-รังสิต และบางซื่อ-ตลิ่งชัน ซึ่งจะเปิดให้บริการภายในเดือนมกราคม 2564 ทำให้การเดินทางเชื่อมต่อใจกลางกรุงเทพฯ กับชานเมืองด้านทิศเหนือไปยังพื้นที่จังหวัดปทุมธานี และตะวันตกไปยังจังหวัดนครปฐม สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยมีสถานีกลางบางซื่อเป็นจุดเชื่อมต่อ

ในส่วนต่อขยายสายสีแดง 2 โครงการ แบ่งเป็น **สายสีแดงอ่อน ช่วงตลิ่งชัน-ศาลายา** ระยะทาง 14.8 กิโลเมตร วงเงิน 10,202.18 ล้านบาท ประกอบด้วยการสร้างสถานีเพิ่ม 4 สถานี ได้แก่ สถานีนิมพลี สถานีกาญจนาภิเษก สถานีศาลาธรรมสพน์ และสถานีศาลายา และ **สายสีแดงเข้ม ช่วงรังสิต-มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์** ระยะทาง 8.84 กิโลเมตร วงเงิน 6,570.40 ล้านบาท มีการก่อสร้างสถานีเพิ่ม 4 สถานี ได้แก่ สถานีคลองหนึ่ง สถานีเชียงรากน้อย สถานีมหาวิทยาลัยกรุงเทพที่สร้างเพิ่มใหม่ และสถานีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

แนะคนเปลี่ยนจากการใช้รถเป็น Public Transport เน้นขนส่งระหว่างเมืองโดยรางคู่

ดร.ชยธรรม์ พรหมศร รองผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) รักษาการแทนผู้อำนวยการ สนข. กล่าวว่า ปัญหาในเมือง ไม่ว่าจะเป็นกรุงเทพมหานครและปริมณฑล คือ รถติดและมลพิษ ความสะดวกสบายในการเดินทางไปทำงานและกลับบ้าน เนื่องจากปริมาณถนนในกรุงเทพฯ มีปริมาณจำกัด ประกอบกับนโยบายสร้างทางด่วนสายแรกก่อนรถไฟ เน้นการขนส่งทางรถยนต์ ซึ่งสามารถส่งแบบ Door to door ได้ แต่ทำให้ต้นทุนด้านโลจิสติกส์สูง ส่งผลให้ประสิทธิภาพในการแข่งขันลดลง

ดร.ชยธรรม์ พรหมศร
รองผู้อำนวยการ สนข. รักษาการแทนผู้อำนวยการ สนข.

ผศ. ดร.วศพร เตชะพิรพานิช
หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมโยธาและสิ่งแวดล้อม
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

อย่างไรก็ตาม สนข. ได้วางยุทธศาสตร์ 20 ปี เน้น 3 เรื่องหลัก และ
ปัจจัยเสริม เริ่มจาก 1. Efficient Transport ในเมืองให้คนเปลี่ยนจากการ
ใช้ถนนเป็น Public Transport ส่วนการขนส่งระหว่างเมือง ต้องเปลี่ยนจาก
รถบรรทุกเป็นราง ซึ่งสร้างตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ราว 4,000 กิโลเมตร
เป็นรางเดี่ยว ไม่สามารถควบคุมระบบให้ขนส่งได้ จึงต้องวางรางคู่ 2. Green
& Safe Transport การใช้ระบบราง แก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมได้ และ
3. Inclusive Transport นโยบายไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง โดยออกแบบให้เป็น
Universal Design เพื่อใช้กับคนทุก ๆ กลุ่ม

ทั้งนี้รัฐบาลมีนโยบายจัดสร้างโครงการรถไฟฟ้า 10 สาย รวมระยะทาง
ทั้งสิ้น 464 กิโลเมตร ขณะนี้ก่อสร้างไปแล้ว 125 กิโลเมตร คิดเป็น 25%
ของทั้งหมด ได้แก่ สายสีน้ำเงิน เชี่ยว ม่วง และแดง ขณะนี้อยู่ในระหว่าง
การก่อสร้างอีก 170 กิโลเมตร ได้แก่ สายสีชมพู เหลือง น้ำเงินส่วนต่อขยาย
เขียว และส้ม นับจากนี้ไปจะทยอยเปิดทุกปี ปีละ 20 กิโลเมตร โดยปีนี้
เปิดสายสีน้ำเงินให้ครบ Loop ทั้งนี้คาดว่าจะเปิดให้บริการรถไฟฟ้าครบทั้ง
10 สายในปี พ.ศ. 2572 หรืออีก 10 ปีข้างหน้า สำหรับสายสีน้ำเงินและ
สายสีม่วง เป็นเส้นทางจากเหนือ-ใต้ ขณะที่สายสีส้มเส้นทางมีนบุรี-ศิริราช
จะ Cross จากฝั่งตะวันออกมายังตะวันตก

นักวิจัยหาคณะพัฒนาพื้นที่โดยรอบสถานี 2 ระยะ

ผศ. ดร.วศพร เตชะพิรพานิช หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมโยธาและ
สิ่งแวดล้อม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งวิจัยศึกษาการ
พัฒนาพื้นที่รอบสถานี (TOD) กล่าวว่า สถานีสาละยาอยู่ใกล้สถานี
สีแดงอ่อน สามารถเชื่อมต่อได้ทั้งระบบล้อ ราง และเรือ ทางถนน
กรมทางหลวงมีโครงการต่อขยายถนนยกระดับเชื่อมต่อ 3 เฟส ข้ามแม่น้ำ
นครชัยศรี วงแหวนรอบนอก 3 พุทธมณฑลสาย 5 ส่วนกรมทางหลวงชนบท
มีโครงการถนนสาละยานครอินทร์ และโครงการสะพานและอุโมงค์จุดตัด
รถไฟสาละยา ทางรางมีโครงการสายสีแดงอ่อนของ รฟท. และโครงการ

รถไฟความเร็วสูง ซึ่งเป็นทางผ่าน และทางเรือทะลุผ่านไปทางคลองบางกอกน้อย

โครงการวิจัย ได้จัดเวทีรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 4 ครั้ง จากผลการศึกษาและวิจัยพื้นที่รอบสถานีศาลายาเพื่อรองรับโครงการรถไฟฟ้าสายสีแดง พบว่า ในอนาคตตำบลศาลายามีแนวโน้มที่จะมีประชากรและผู้สัญจรเพิ่มมากขึ้น โดยมีจำนวนประชากรใน 4 ชุมชนรอบ TOD รวบรวม 2,000 คน เพื่อให้เกิดการเชื่อมต่อกันด้านคมนาคม และการบูรณาการพื้นที่ให้เป็นประโยชน์ จึงมีแผนการศึกษาพัฒนาและดำเนินการ 3 โครงการ **โครงการแรก การศึกษาแนวทางการพัฒนาพื้นที่โดยรอบสถานีขนส่งมวลชน (Study of Transit-Oriented Development)** โดยดำเนินการศึกษาข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดิน ข้อมูลประชากรและพื้นที่การออกแบบพื้นที่ตามเกณฑ์ TOD Standard 4 หมวด คือ การเดิน จักรยาน การเชื่อมต่อ และระบบขนส่งรอบสถานีขนส่งมวลชน โดยผลการศึกษาได้เสนอแนะการพัฒนาพื้นที่โดยรอบสถานีใน 2 ระยะ (ตามแผนที่) ดังนี้

ระยะที่ 1 (ก่อนการประกวดราคารถไฟฟ้าสายสีแดงอ่อน) มหาวิทยาลัยมหิดล จัดทำทางข้าม ทางเดินและทางจักรยาน พร้อมทั้งจุด เชื่อมจากมหาวิทยาลัยมายังสถานีศาลายา เทศบาลตำบลศาลายา ร่วมกับกรมทางหลวงชนบทและ สก.พุทธมณฑล รวมจุดเชื่อมต่อรถโดยสารสาธารณะให้อยู่บริเวณด้านหน้าสถานี และปรับปรุงป้ายรถโดยสารประจำทาง และจัดทำจุดจอดรับ-ส่งผู้โดยสารรถตู้สาธารณะ กรมทางหลวง และกรมทางหลวงชนบท ปรับปรุงทางเท้าและป้ายบนถนนหลัก ถนนพุทธมณฑลสาย 4 และถนน 3004 และเทศบาลตำบลศาลายา ปรับปรุงทางเท้าและทางจักรยานในพื้นที่สถานีให้ได้มาตรฐานสำหรับคนทุกวัยและสร้างทางเดิน ระยะทาง 1 กิโลเมตร ขนาดกว้าง 3 เมตร และทางจักรยานริมคลองมหาสวัสดิ์

ระยะที่ 1 ทางเดินถนนริมคลอง ถนนหมายเลข 4006 และ 3310 สามารถทำได้ทันที ให้เป็น *Univer Design* ไม่ต้องรอสถานีศาลายา โดยมีข้อเสนอ คือ 1. ทางเดินเท้า

“

รัฐบาลมีนโยบายจัดสร้างโครงการรถไฟฟ้า 10 สาย รวมระยะทางทั้งสิ้น 464 กิโลเมตร ขณะนี้ ก่อสร้างไปแล้ว 125 กิโลเมตร คิดเป็น 25% ของทั้งหมด ได้แก่ สายสีน้ำเงิน เขียว ม่วง และแดง ขณะนี้อยู่ในระหว่างการก่อสร้างอีก 170 กิโลเมตร ได้แก่ สายสีชมพู เหลือง น้ำเงินส่วนต่อขยาย เขียว และส้ม นับจากนี้ไปจะทยอยเปิดทุกปี ปีละ 20 กิโลเมตร ทั้งนี้คาดว่าจะเปิดให้บริการรถไฟฟ้าครบทั้ง 10 สายใน 10 ปีข้างหน้า

”

และทางจักรยาน 2. เชื่อมต่อกับถนนเลียบคลองทวีวัฒนา ให้เป็น *Connectivity* ดีขึ้น 3. เสนอทำพื้นที่สีแดง ซึ่งรับผิดชอบโดยสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ให้ใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ทั้งบล็อก และควรมีคณะกรรมการพื้นที่ร่วมกัน เช่น รฟท. และเทศบาล เพื่อตรวจสอบว่าได้ก่อสร้างตามแบบ”
ผศ. ดร.ศพร กล่าว

ด้วยสถานีศาลายาเป็นโครงการยกระดับ ในส่วนของพื้นที่ด้านล่างใต้สถานีมีพื้นที่ด้านข้างข้างละ 1.5 กิโลเมตร ซึ่ง รฟท. ออกแบบให้เป็นที่จอดรถ โดยพยายามผลักดันให้ที่จอดรถขยับออกมา แล้วจัดทำพื้นที่ดังกล่าวให้มีสภาพแวดล้อมสร้างสรรค์ มีสถานที่ออกกำลังกาย พื้นที่เด็กเล่น พื้นที่จอดรถจักรยาน รองรับนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งมีนักศึกษา นักหมื่นคน มีทางจักรยานเชื่อมต่อกับระบบขนส่งสาธารณะ

พัฒนาพื้นที่โดยรอบสถานีศาลายา ระยะที่ 2

ระยะที่ 2 (หลังการประกวดราคาก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีแดงอ่อน) กรมทางหลวงชนบทปรับปรุงการเชื่อมต่อถนน ทล. 4006 กับถนนเลียบทางรถไฟ รวมทั้งติดตั้งสัญญาณไฟจราจร การรถไฟแห่งประเทศไทยปรับปรุงพื้นที่ด้านหน้าสถานีให้เป็นพื้นที่สีเขียว มีทางเดินร่มเงา มีลานกิจกรรม รวมถึงปรับปรุงแนวพื้นที่ด้านข้างสถานีเป็นที่จอดรถ และพื้นที่พาณิชยกรรม จัดทำทางข้ามด้านหน้าและด้านหลังสถานี เพื่อเชื่อมต่อชุมชนโดยรอบ และจัดทำทางกลับรถทั้ง 2 ด้าน บนถนนเลียบทางรถไฟเพื่อความสะดวกต่อการจราจร

การรถไฟแห่งประเทศไทยร่วมกับกรุงเทพมหานคร เพิ่มโครงข่ายทางถนนที่เชื่อมต่อระหว่างถนนทวีวัฒนาและถนนเลียบทางรถไฟ ส่วนสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์

และเทศบาลตำบลศาลายา ได้ปรับปรุงทางเข้าหลักของสถานีรถไฟ ให้เป็นเส้นทางเดินและทางจักรยาน และเป็นพื้นที่เชิงพาณิชย์ โดยสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ปรับปรุงการใช้พื้นที่ให้เป็นพื้นที่พาณิชย์กรรม เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจในพื้นที่ นอกจากนี้สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์และกรมทางหลวง ได้เพิ่มโครงข่ายการเดินรถ เชื่อมต่อถนนพุทธมณฑลสาย 4 เข้าสู่ถนนเลียบทางรถไฟ

โครงการที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาการเดินทางในพื้นที่ชานเมืองโดยใช้ระบบขนส่ง

โครงการที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาการเดินทางในพื้นที่ชานเมืองโดยใช้ระบบขนส่งสาธารณะ (Enhancing Suburban Mobility Using Public Transportation) โดยศึกษาพฤติกรรมของผู้สัญจรผ่านเขตพื้นที่ตำบลศาลายา และศึกษาถึงการจัดการระบบขนส่งสาธารณะในพื้นที่ในมุมมองผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมถึงศึกษาและวิเคราะห์ความสามารถของระบบขนส่งสาธารณะในตำบลศาลายา ดังนี้ 1. **พัฒนาจุดเชื่อมต่อรถสาธารณะ** โดยพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการพัฒนา คือ พื้นที่ซึ่งอยู่ติดกับเขตสถานีรถไฟศาลายาด้านทิศใต้ ซึ่งเป็นพื้นที่ของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ สามารถเข้า-ออกได้สะดวกทั้งสองทิศทาง 2. **ปรับปรุงการให้ข้อมูลการเดินทาง** เพื่อให้ผู้โดยสารเข้าใจได้ง่ายและสามารถใช้ได้ทั้งแบบออฟไลน์และออนไลน์ โดยคณะผู้วิจัย ได้ออกแบบแผนผังเส้นทางเดินรถสาธารณะในบริเวณพื้นที่ศาลายาไว้แล้ว 3. **ปรับปรุงโครงสร้างในการให้สัมปทานและการบริหารจัดการการเดินทางสาธารณะ** เพื่อตัดวงจรป้อนกลับเชิงลบ โดยคณะผู้วิจัย เสนอให้มีการสนับสนุนในรูปแบบเงินทุน ภาษี หรือปัจจัยในการดำเนินการอื่นๆ และ 4. **ออกนโยบายส่งเสริมการใช้รถสาธารณะที่เป็นรูปธรรม** ทำให้ผู้ใช้เห็นว่าการสาธารณะเป็นทางเลือกที่ดีกว่าและมีค่าใช้จ่ายถูกกว่ารถส่วนตัว โดยจะเพิ่มความถี่ในการเดินรถสาธารณะ จัดการเดินรถให้มีตารางที่แน่นอน รวมถึงการปรับปรุงการให้บริการ พร้อมพัฒนาเรื่องความสะดวกของที่นั่ง ตลอดจนการขับขึ้นของพนักงานขับรถ และความเย็นสบาย

โครงการที่ 3 ศึกษาแนวทางการพัฒนาเส้นทางสัญจรปราศจากสิ่งกีดขวางสู่ระบบรางของชุมชน

โครงการที่ 3 ศึกษาแนวทางการพัฒนาเส้นทางสัญจรปราศจากสิ่งกีดขวางสู่ระบบรางของชุมชน (The Barrier-Free Railway Feeder Pathway for Community Development) สภาพพื้นที่ศาลายาถูกแบ่งออกเป็น 2 ฝั่ง โดยแนวเส้นทางรถไฟสายใต้ ซึ่งการพัฒนาโครงข่ายถนนและการใช้ประโยชน์ที่ดินของทั้ง 2 ฝั่ง มีความแตกต่างกัน ส่งผลให้บางพื้นที่มีข้อจำกัดด้านการเดินทาง และขาดการเชื่อมต่อการคมนาคมภายนอก

ผลการศึกษาได้เสนอแนะแนวทาง ดังนี้ 1. **แผนการพัฒนาเส้นทางสัญจรพื้นที่ศาลายา** การสำรวจพื้นที่ แบ่งเป็น 3 ระยะ เริ่มจาก **การดำเนินงานระยะสั้น (เร่งด่วน)** ปรับปรุงเส้นทางนำร่องมุ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ตามตัวชี้วัด Mobility **ระยะกลาง** ปรับปรุงโครงข่ายเส้นทางพื้นฐานเชื่อมต่อทั้งหมด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามตัวชี้วัด Mobility **ระยะยาว** ปรับปรุงโครงข่ายเชื่อมต่อระดับชุมชนทั้งหมดและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยมุ่งเน้นการพัฒนาตามตัวชี้วัด Mobility และ Attractiveness 2. **จำกัดจำนวนรถบรรทุกที่วิ่งผ่านพื้นที่** โดยเปลี่ยนเส้นทางรถบรรทุกให้ใช้เส้นทางพุทธมณฑลสาย 5 เป็นหลัก และจำกัดเวลาการเข้าพื้นที่ของรถบรรทุก ซึ่งแนวคิดนี้ยังต้องการความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ 3. **การปรับปรุงตัวชี้วัดให้เหมาะสมกับพื้นที่ศึกษา** นำแนวคิดหน่วยงานการคมนาคมขนส่งแบบไร้เครื่องยนต์ (Non-Motorized Transportation) สำนักงานการจัดการทางหลวงแห่งชาติ (The Federal Highway Administration : FHWA) จากสหรัฐอเมริกามาทำการปรับปรุงตัวชี้วัดความครบถ้วนของทางเท้าและถนนให้เหมาะสมกับพื้นที่ และคัดเลือกจัดทำรายการตรวจเช็คสภาพเส้นทางสัญจรในพื้นที่ ได้แก่ จำนวนสิ่งกีดขวางทางสัญจรชั่วคราว ความสะอาด สวยงาม ความสะดวกและความปลอดภัยของทางสัญจร ความง่ายในการเข้าถึงพื้นที่ อุปสรรคทางลาดชันและทางต่างระดับ เป็นต้น

ผศ. ดร.วศพร เตชะพิรพานิช
หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมโยธาและสิ่งแวดล้อม
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

อย่างไรก็ตาม สนข. ได้วางยุทธศาสตร์ 20 ปี เน้น 3 เรื่องหลัก และ
ปัจจัยเสริม เริ่มจาก 1. Efficient Transport ในเมืองให้คนเปลี่ยนจากการ
ใช้ถนนเป็น Public Transport ส่วนการขนส่งระหว่างเมือง ต้องเปลี่ยนจาก
รถบรรทุกเป็นราง ซึ่งสร้างตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ราว 4,000 กิโลเมตร
เป็นรางเดี่ยว ไม่สามารถควบคุมระบบให้ขนส่งได้ จึงต้องวางรางคู่ 2. Green
& Safe Transport การใช้ระบบราง แก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมได้ และ
3. Inclusive Transport นโยบายไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง โดยออกแบบให้เป็น
Universal Design เพื่อใช้กับคนทุก ๆ กลุ่ม

ทั้งนี้รัฐบาลมีนโยบายจัดสร้างโครงการรถไฟฟ้า 10 สาย รวมระยะทาง
ทั้งสิ้น 464 กิโลเมตร ขณะนี้ก่อสร้างไปแล้ว 125 กิโลเมตร คิดเป็น 25%
ของทั้งหมด ได้แก่ สายสีน้ำเงิน เชี่ยว ม่วง และแดง ขณะนี้อยู่ในระหว่าง
การก่อสร้างอีก 170 กิโลเมตร ได้แก่ สายสีชมพู เหลือง น้ำเงินส่วนต่อขยาย
เขียว และส้ม นับจากนี้ไปจะทยอยเปิดทุกปี ปีละ 20 กิโลเมตร โดยปีนี้
เปิดสายสีน้ำเงินให้ครบ Loop ทั้งนี้คาดว่าจะเปิดให้บริการรถไฟฟ้าครบทั้ง
10 สายในปี พ.ศ. 2572 หรืออีก 10 ปีข้างหน้า สำหรับสายสีน้ำเงินและ
สายสีม่วง เป็นเส้นทางจากเหนือ-ใต้ ขณะที่สายสีส้มเส้นทางมีนบุรี-ศิริราช
จะ Cross จากฝั่งตะวันออกมายังตะวันตก

นักวิจัยมหิดลแนะพัฒนาพื้นที่โดยรอบสถานี 2 ระยะ

ผศ. ดร.วศพร เตชะพิรพานิช หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมโยธาและ
สิ่งแวดล้อม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งวิจัยศึกษาการ
พัฒนาพื้นที่รอบสถานี (TOD) กล่าวว่า สถานีสาละยาอยู่ใกล้สถานี
สีแดงอ่อน สามารถเชื่อมต่อได้ทั้งระบบล้อ ราง และเรือ ทางถนน
กรมทางหลวงมีโครงการต่อขยายถนนยกระดับเชื่อมต่อ 3 เฟส ข้ามแม่น้ำ
นครชัยศรี วงแหวนรอบนอก 3 พุทธมณฑลสาย 5 ส่วนกรมทางหลวงชนบท
มีโครงการถนนสาละยานครอินทร์ และโครงการสะพานและอุโมงค์จุดตัด
รถไฟสาละยา ทางรางมีโครงการสายสีแดงอ่อนของ รฟท. และโครงการ

รถไฟความเร็วสูง ซึ่งเป็นทางผ่าน และทางเรือทะลุผ่านไปทางคลองบางกอกน้อย

โครงการวิจัย ได้จัดเวทีรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 4 ครั้ง จากผลการศึกษาและวิจัยพื้นที่รอบสถานีศาลายาเพื่อรองรับโครงการรถไฟฟ้าสายสีแดง พบว่า ในอนาคตตำบลศาลายามีแนวโน้มที่จะมีประชากรและผู้สัญจรเพิ่มมากขึ้น โดยมีจำนวนประชากรใน 4 ชุมชนรอบ TOD รวบรวม 2,000 คน เพื่อให้เกิดการเชื่อมต่อกันด้านคมนาคม และการบูรณาการพื้นที่ให้เป็นประโยชน์ จึงมีแผนการศึกษาพัฒนาและดำเนินการ 3 โครงการ **โครงการแรก การศึกษาแนวทางการพัฒนาพื้นที่โดยรอบสถานีขนส่งมวลชน (Study of Transit-Oriented Development)** โดยดำเนินการศึกษาข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดิน ข้อมูลประชากรและพื้นที่การออกแบบพื้นที่ตามเกณฑ์ TOD Standard 4 หมวด คือ การเดิน จักรยาน การเชื่อมต่อ และระบบขนส่งรอบสถานีขนส่งมวลชน โดยผลการศึกษาได้เสนอแนะการพัฒนาพื้นที่โดยรอบสถานีใน 2 ระยะ (ตามแผนที่) ดังนี้

ระยะที่ 1 (ก่อนการประกวดราคารถไฟฟ้าสายสีแดงอ่อน) มหาวิทยาลัยมหิดล จัดทำทางข้าม ทางเดินและทางจักรยาน พร้อมทั้งจุด เชื่อมจากมหาวิทยาลัยมายังสถานีศาลายา เทศบาลตำบลศาลายา ร่วมกับกรมทางหลวงชนบทและ สก.พุทธมณฑล รวมจุดเชื่อมต่อรถโดยสารสาธารณะให้อยู่บริเวณด้านหน้าสถานี และปรับปรุงป้ายรถโดยสารประจำทาง และจัดทำจุดจอดรับ-ส่งผู้โดยสารรถโดยสารสาธารณะ กรมทางหลวง และกรมทางหลวงชนบท ปรับปรุงทางเท้าและป้ายบนถนนหลัก ถนนพุทธมณฑลสาย 4 และถนน 3004 และเทศบาลตำบลศาลายา ปรับปรุงทางเท้าและทางจักรยานในพื้นที่สถานีให้ได้มาตรฐานสำหรับคนทุกวัยและสร้างทางเดิน ระยะทาง 1 กิโลเมตร ขนาดกว้าง 3 เมตร และทางจักรยานริมคลองมหาสวัสดิ์

ระยะที่ 1 ทางเดินถนนริมคลอง ถนนหมายเลข 4006 และ 3310 สามารถทำได้ทันที ให้เป็น *Univer Design* ไม่ต้องรอสถานีศาลายา โดยมีข้อเสนอ คือ 1. ทางเดินเท้า

“

รัฐบาลมีนโยบายจัดสร้างโครงการรถไฟฟ้า 10 สาย รวมระยะทางทั้งสิ้น 464 กิโลเมตร ขณะนี้ก่อสร้างไปแล้ว 125 กิโลเมตร คิดเป็น 25% ของทั้งหมด ได้แก่ สายสีน้ำเงิน เงิน ม่วง และแดง ขณะนี้อยู่ในระหว่างก่อสร้างอีก 170 กิโลเมตร ได้แก่ สายสีชมพู เหลือง น้ำเงินส่วนต่อขยาย เงิน และส้ม นับจากนี้ไปจะทยอยเปิดทุกปี ปีละ 20 กิโลเมตร ทั้งนี้คาดว่าจะเปิดให้บริการรถไฟฟ้าครบทั้ง 10 สายใน 10 ปีข้างหน้า

”

และทางจักรยาน 2. เชื่อมต่อกับถนนเลียบคลองทวีวัฒนา ให้เป็น *Connectivity* ดีขึ้น 3. เสนอทำพื้นที่สีแดง ซึ่งรับผิดชอบโดยสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ให้ใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ทั้งบล็อก และควรมีคณะกรรมการพื้นที่ร่วมกัน เช่น รฟท. และเทศบาล เพื่อตรวจสอบว่าได้ก่อสร้างตามแบบ”
ผศ. ดร.ศพร กล่าว

ด้วยสถานีศาลายาเป็นโครงการยกระดับ ในส่วนของพื้นที่ด้านล่างใต้สถานีมีพื้นที่ด้านข้างข้างละ 1.5 กิโลเมตร ซึ่ง รฟท. ออกแบบให้เป็นพื้นที่จอดรถ โดยพยายามผลักดันให้ที่จอดรถขยับออกมา แล้วจัดทำพื้นที่ดังกล่าวให้มีสภาพแวดล้อมสร้างสรรค์ มีสถานที่ออกกำลังกาย พื้นที่เด็กเล่น พื้นที่จอดรถจักรยาน รองรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งมีนักศึกษา นักหมื่นคน มีทางจักรยานเชื่อมต่อกับระบบขนส่งสาธารณะ

พัฒนาพื้นที่โดยรอบสถานีศาลายา ระยะที่ 2

ระยะที่ 2 (หลังการประกวดราคาก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีแดงอ่อน) กรมทางหลวงชนบทปรับปรุงการเชื่อมต่อถนน ทล. 4006 กับถนนเลียบทางรถไฟ รวมทั้งติดตั้งสัญญาณไฟจราจร การรถไฟแห่งประเทศไทยปรับปรุงพื้นที่ด้านหน้าสถานีให้เป็นพื้นที่สีเขียว มีทางเดินร่มเงา มีลานกิจกรรม รวมถึงปรับปรุงแนวพื้นที่ด้านข้างสถานีเป็นพื้นที่จอดรถ และพื้นที่พาณิชยกรรม จัดทำทางข้ามด้านหน้าและด้านหลังสถานี เพื่อเชื่อมต่อชุมชนโดยรอบ และจัดทำทางกลับรถทั้ง 2 ด้าน บนถนนเลียบทางรถไฟเพื่อความสะดวกต่อการจราจร

การรถไฟแห่งประเทศไทยร่วมกับกรุงเทพมหานคร เพิ่มโครงข่ายทางถนนที่เชื่อมต่อระหว่างถนนทวีวัฒนาและถนนเลียบทางรถไฟ ส่วนสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์

และเทศบาลตำบลศาลายา ได้ปรับปรุงทางเข้าหลักของสถานีรถไฟ ให้เป็นเส้นทางเดินและทางจักรยาน และเป็นพื้นที่เชิงพาณิชย์ โดยสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ปรับปรุงการใช้พื้นที่ให้เป็นพื้นที่พาณิชยกรรม เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจในพื้นที่ นอกจากนี้สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์และกรมทางหลวง ได้เพิ่มโครงข่ายการเดินรถ เชื่อมต่อถนนพุทธมณฑลสาย 4 เข้าสู่ถนนเลียบทางรถไฟ

โครงการที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาการเดินทางในพื้นที่ชานเมืองโดยใช้ระบบขนส่ง

โครงการที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาการเดินทางในพื้นที่ชานเมืองโดยใช้ระบบขนส่งสาธารณะ (Enhancing Suburban Mobility Using Public Transportation) โดยศึกษาพฤติกรรมของผู้สัญจรผ่านเขตพื้นที่ตำบลศาลายา และศึกษาถึงการจัดการระบบขนส่งสาธารณะในพื้นที่ในมุมมองผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมถึงศึกษาและวิเคราะห์ความสามารถของระบบขนส่งสาธารณะในตำบลศาลายา ดังนี้ 1. **พัฒนาจุดเชื่อมต่อรถสาธารณะ** โดยพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการพัฒนา คือ พื้นที่ซึ่งอยู่ติดกับเขตสถานีรถไฟศาลายาด้านทิศใต้ ซึ่งเป็นพื้นที่ของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ สามารถเข้า-ออกได้สะดวกทั้งสองทิศทาง 2. **ปรับปรุงการให้ข้อมูลการเดินทาง** เพื่อให้ผู้โดยสารเข้าใจได้ง่ายและสามารถใช้ได้ทั้งแบบออฟไลน์และออนไลน์ โดยคณะผู้วิจัย ได้ออกแบบแผนผังเส้นทางเดินรถสาธารณะในบริเวณพื้นที่ศาลายาไว้แล้ว 3. **ปรับปรุงโครงสร้างในการให้สัมปทานและการบริหารจัดการการเดินทางสาธารณะ** เพื่อตัดวงจรป้อนกลับเชิงลบ โดยคณะผู้วิจัย เสนอให้มีการสนับสนุนในรูปแบบเงินทุน ภาษี หรือปัจจัยในการดำเนินการอื่นๆ และ 4. **ออกนโยบายส่งเสริมการใช้รถสาธารณะที่เป็นรูปธรรม** ทำให้ผู้ใช้เห็นว่าการสาธารณะเป็นทางเลือกที่ดีกว่าและมีค่าใช้จ่ายถูกกว่ารถส่วนตัว โดยจะเพิ่มความถี่ในการเดินรถสาธารณะ จัดการเดินรถให้มีตารางที่แน่นอน รวมถึงการปรับปรุงการให้บริการ พร้อมพัฒนาเรื่องความสะดวกของที่นั่ง ตลอดจนการขับขึ้นของพนักงานขับรถ และความเย็นสบาย

โครงการที่ 3 ศึกษาแนวทางการพัฒนาเส้นทางสัญจรปราศจากสิ่งกีดขวางสู่ระบบรางของชุมชน

โครงการที่ 3 ศึกษาแนวทางการพัฒนาเส้นทางสัญจรปราศจากสิ่งกีดขวางสู่ระบบรางของชุมชน (The Barrier-Free Railway Feeder Pathway for Community Development) สภาพพื้นที่ศาลายาถูกแบ่งออกเป็น 2 ฟัง โดยแนวเส้นทางรถไฟสายใต้ ซึ่งการพัฒนาโครงข่ายถนนและการใช้ประโยชน์ที่ดินของทั้ง 2 ฟัง มีความแตกต่างกัน ส่งผลให้บางพื้นที่มีข้อจำกัดด้านการเดินทาง และขาดการเชื่อมต่อการคมนาคมภายนอก

ผลการศึกษาได้เสนอแนะแนวทาง ดังนี้ 1. **แผนการพัฒนาเส้นทางสัญจรพื้นที่ศาลายา** การสำรวจพื้นที่ แบ่งเป็น 3 ระยะ เริ่มจาก **การดำเนินงานระยะสั้น (เร่งด่วน)** ปรับปรุงเส้นทางนำร่องมุ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ตามตัวชี้วัด Mobility **ระยะกลาง** ปรับปรุงโครงข่ายเส้นทางพื้นฐานเชื่อมต่อทั้งหมด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามตัวชี้วัด Mobility **ระยะยาว** ปรับปรุงโครงข่ายเชื่อมต่อระดับชุมชนทั้งหมดและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยมุ่งเน้นการพัฒนาตามตัวชี้วัด Mobility และ Attractiveness 2. **จำกัดจำนวนรถบรรทุกที่วิ่งผ่านพื้นที่** โดยเปลี่ยนเส้นทางรถบรรทุกให้ใช้เส้นทางพุทธมณฑลสาย 5 เป็นหลัก และจำกัดเวลาการเข้าพื้นที่ของรถบรรทุก ซึ่งแนวคิดนี้ยังต้องการความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ 3. **การปรับปรุงตัวชี้วัดให้เหมาะสมกับพื้นที่ศึกษา** นำแนวคิดหน่วยงานการคมนาคมขนส่งแบบไร้เครื่องยนต์ (Non-Motorized Transportation) สำนักงานการจัดการทางหลวงแห่งชาติ (The Federal Highway Administration : FHWA) จากสหรัฐอเมริกามาทำการปรับปรุงตัวชี้วัดความครบถ้วนของทางเท้าและถนนให้เหมาะสมกับพื้นที่ และคัดเลือกจัดทำรายการตรวจเช็คสภาพเส้นทางสัญจรในพื้นที่ ได้แก่ จำนวนสิ่งกีดขวางทางสัญจรชั่วคราว ความสะอาด สวยงาม ความสะดวกและความปลอดภัยของทางสัญจร ความง่ายในการเข้าถึงพื้นที่ อุปสรรคทางลาดชันและทางต่างระดับ เป็นต้น

เปิดโอกาสทางการค้า และการลงทุนในเปรู

ภูมิภาคลาตินอเมริกา เป็นภูมิภาคที่คนไทยอาจไม่ค่อยรู้จักมากนัก โดยหมายถึงกลุ่มประเทศในแถบอเมริกากลาง ตั้งแต่เม็กซิโกไปจนถึงอเมริกาใต้ ซึ่งเป็นภูมิภาคที่ใช้ภาษาสเปนและภาษาโปรตุเกสเป็นภาษาประจำชาติ จากการที่ทั้งสองภาษามีรากศัพท์ที่พัฒนามาจากภาษาละติน ภูมิภาคนี้จึงถูกขนานนามว่า “ลาตินอเมริกา” และจากความสมบูรณ์และหลากหลายด้านทรัพยากรธรรมชาติ จึงได้รับความสนใจจากนักลงทุนต่างชาติ เนื่องจากถือเป็นตลาดใหม่ที่มีศักยภาพในการเป็นแหล่งวัตถุดิบ ทั้งในสาขาเหมืองแร่ พลังงาน และผลิตภัณฑ์จากสัตว์บกและสัตว์น้ำ ทั้งนี้ ไทยมีความสัมพันธ์ทางการค้าร่วมกับภูมิภาคลาตินอเมริกาสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ บราซิล เม็กซิโก อาร์เจนตินา ชิลี และเปรูตามลำดับ โดยเฉพาะเปรูเป็นหนึ่งในประเทศที่มีศักยภาพรองรับการลงทุนจำนวนมากและรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนจากนักลงทุนต่างชาติในสาขาต่างๆ อย่างกว้างขวาง รวมทั้งมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลและเชิญชวนด้านการส่งเสริมการลงทุนแก่ประเทศต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

เปรูเป็นประเทศที่มีความหลากหลายทางภูมิประเทศและภูมิอากาศ ประกอบด้วยเขตภูเขาสูงและป่าดิบชื้น เขตภูเขาอุดมไปด้วยทรัพยากรแร่ธาตุที่สำคัญ ได้แก่ ทองแดง ตะกั่ว เงิน สังกะสี ดีบุก น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ จึงเป็นประเทศผู้ผลิตแร่ธาตุหลายใหญ่ของโลก และมีการเข้าไปลงทุนจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาเหมืองแร่ โดยใน พ.ศ. 2560 มีมูลค่าการลงทุนสูงกว่า 16,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยสาขาที่มีการลงทุนสูงสุด 4 อันดับแรก ได้แก่ เหมืองแร่ โครงสร้างพื้นฐาน ไฮโดรคาร์บอน และไฟฟ้า ซึ่งเป็นสาขาที่ก่อให้เกิดการพัฒนาประเทศและเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ในส่วนของภาคการค้าเปรูเพิ่มการนำเข้ารถยนต์ส่วนบุคคลจากต่างประเทศสูงขึ้นถึง 4.5 เท่า ระหว่าง พ.ศ. 2549-2559 และยังเป็นประเทศที่มีอัตราเงินเฟ้อและหนี้สาธารณะค่อนข้างต่ำ

นอกจากการลงทุนสาขาเหมืองแร่ รัฐบาลเปรูยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาประเทศโดยการลดช่องว่างในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ภายใต้แผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแห่งชาติ ซึ่งครอบคลุมถึงการพัฒนาด้านพลังงาน สาธารณูปโภค การสื่อสาร สุขภาพ (โรงพยาบาล) และการศึกษา (โรงเรียน) โดยเปิดให้มีการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ในกิจการของรัฐ (Public-Private Partnership) และโครงการเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ โดยให้สิทธิพิเศษทางด้านภาษีกับบริษัทต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในโครงการก่อสร้างและการ

ทำเหมืองแร่ โดยมีข้อกำหนดเงินลงทุนขั้นต่ำ 5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ และ 10 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สำหรับสาขาไฮโดรคาร์บอนและการทำเหมืองแร่ ส่วนภาคเกษตรกรรมไม่มีการกำหนดเงินลงทุนขั้นต่ำ ภายใต้ระยะเวลาตามข้อกำหนดคือขั้นต่ำ 10-60 ปี โดยนักลงทุนต่างชาติจะได้รับการปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกเช่นเดียวกับนักลงทุนในประเทศ เช่น การเคลื่อนย้ายเงินทุนโดยเสรี รวมถึงการปันผลกำไรนำกลับในสกุลเงินต่างชาติ การลงทุนโดยไม่มีหุ้นส่วนท้องถิ่น การเข้าถึงสินเชื่อทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ และการเข้าถึงกลไกจัดการความขัดแย้งสากล มีการจัดสรรสิทธิพิเศษมาตรการเก็บภาษีคงที่ และได้รับการอุดหนุนภาษีมูลค่าเพิ่มในช่วงเริ่มต้นโครงการเป็นเวลาอย่างน้อย 2 ปี รวมถึงการปรับลดโครงสร้างภาษีและการกระจายตัวของภาษี เช่น ภาษีทั่วไปเฉลี่ย (Average Nominal Tariff) จากร้อยละ 16.3 ใน พ.ศ. 2536 เหลือร้อยละ 2.2 ใน พ.ศ. 2560 รวมถึงไม่เก็บภาษีตามมูลค่า (Ad Valorem Tariff) ในสินค้า 4,224 รายการ

ใน พ.ศ. 2560 สาขาการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศหลักของเปรูมี 3 สาขา ประกอบด้วย เหมืองแร่ ร้อยละ 21.9 การสื่อสาร ร้อยละ 20.6 และการเงิน ร้อยละ 18.1 โดยมีปริมาณการลงทุนเพิ่มขึ้นทุกปี ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เปรูมีนโยบายเปิดรับและส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น และได้รับความสนใจจากนักลงทุนต่างชาติ

เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นกัน สำหรับสัดส่วนนักลงทุนต่างชาติ พบว่าประมาณร้อยละ 50 ของการลงทุนจากต่างชาติในเปรูทั้งหมดมาจาก 3 ประเทศ ได้แก่ สเปน สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา ส่วนอีกร้อยละ 35 มาจากประเทศในภูมิภาคลาตินอเมริกา อเมริกาเหนือ และยุโรป นอกจากนั้นอีกร้อยละ 15 มาจากประเทศอื่นๆ โดยประเทศในภูมิภาคเอเชียยังเข้าไปลงทุนในระดับต่ำ ทั้งนี้ อาจมีสาเหตุมาจากระยะทางที่อยู่ไกลกัน ข้อจำกัดด้านภาษา และอาจยังไม่ทราบถึงข้อมูลและสิทธิประโยชน์การส่งเสริมการลงทุนของเปรู

สถานะปัจจุบันเปรูมีโครงการลงทุนเหมืองแร่ที่อยู่ระหว่างการก่อสร้างจำนวน 7 โครงการ และอยู่ระหว่างกระบวนการก่อนการดำเนินการในช่วง พ.ศ. 2563-2568 อีก 41 โครงการทั่วประเทศ เพื่อกระจายความเจริญไปสู่ทุกเมือง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเหมืองทองแดง เนื่องจากรัฐบาลเปรูตั้งเป้าหมายการผลิตและส่งออกทองแดงเพิ่มขึ้นจากปัจจุบันเป็นร้อยละ 30 ใน พ.ศ. 2564 นอกจากนั้นเป็นเหมืองทองคำ เงิน เหล็ก สังกะสี ตะกั่ว และฟอสเฟส โดยมีการปรับปรุงกฎระเบียบขยายระยะเวลาให้เข้าพื้นที่ของภาครัฐขั้นต่ำเป็น 30 ปี แก่บริษัทต่างชาติที่เข้ามาลงทุน โดยต้องมีการจัดส่งแผนการก่อสร้าง แผนการดำเนินงาน

และรายงานการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงหลักฐานทางการเงินแก่รัฐบาลเปรู ในการพิจารณาอนุญาตครอบครองพื้นที่เพื่อทำเหมืองแร่ นอกจากนี้ยังให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษี เช่น การทยอยลดภาษีเงินได้ของบริษัทเพิ่มอัตราเงินปันผล รวมถึงปรับปรุงอัตราภาษีเหมือง และการลดหรือยกเว้นภาษีศุลกากรสำหรับนำเข้าเครื่องจักรจากต่างประเทศ

นอกจากนี้ เปรูมีการจัดทำความตกลงการค้าเสรี (Free Trade Agreement : FTA) เป็นจำนวนมาก ประกอบด้วย ความตกลงการค้าเสรีแบบพหุภาคีกับสหภาพยุโรป และกลุ่มประเทศอเมริกาใต้ (MERCOSUR) และแบบทวิภาคีกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกเกือบทุกประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา แคนาดา เม็กซิโก กลุ่มประเทศลาตินอเมริกา 11 ประเทศ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ จีน เกาหลี ญี่ปุ่น ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไน และเวียดนาม โดยใน พ.ศ. 2560 เปรูได้รับการจัดอันดับความง่ายในการทำธุรกิจเป็นอันดับที่ 58 ของโลก โดยเป็นอันดับที่ 3 ในทวีปอเมริกาใต้ รองจากเม็กซิโกและชิลี รวมถึงได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือด้านการลงทุนจากองค์การอิสระนานาชาติ ให้เป็นอันดับที่ 2 ในทวีปอเมริกาใต้ รองจากชิลี นอกจากความตกลง FTA แล้ว เปรูยังมีการจัดทำความตกลงเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนทวิภาคีกับประเทศต่างๆ ในสหภาพยุโรปมากถึง 14 ประเทศ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความพร้อมในการรองรับการค้าและการเปิดเสรีด้านการลงทุนจากต่างประเทศ

สำหรับความสัมพันธ์กับประเทศไทย ไทยและเปรูมีมูลค่าการค้ารวมเฉลี่ย 534.05 ล้านดอลลาร์สหรัฐ/ปี (พ.ศ. 2556-2560) โดยความตกลงการค้าเสรีไทย-เปรูถือเป็นความตกลงด้านเศรษฐกิจแบบทวิภาคี ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2554 ครอบคลุมเรื่องการเปิดเสรีการค้าสินค้า การค้าบริการ การลงทุน การอำนวยความสะดวกทางการค้า และความร่วมมือทางเศรษฐกิจต่างๆ โดยมีสาระสำคัญ ได้แก่ การเร่งลดภาษีนำเข้าบางส่วน (Early Harvest) สัดส่วนจำนวนร้อยละ 70 ของรายการสินค้าทั้งหมด เพื่อนำร่องเปิดประตูให้สินค้าไทยเข้าสู่ตลาดลาตินอเมริกา สำหรับอีกร้อยละ 30 กำลังอยู่ระหว่างการเจรจามาตั้งแต่ พ.ศ. 2555 ซึ่งไทยและเปรูมีโครงสร้างการผลิตที่เกี่ยวพันกัน กล่าวคือ สินค้าส่งออกของเปรูมายังไทยเป็นสินค้าวัตถุดิบหรือสินค้าอุตสาหกรรมขั้นต้น ซึ่งไทยมีความจำเป็นต้องนำเข้าอยู่แล้ว เช่น ลินแร่ ทองคำ ทองแดง ตะกั่ว ดีบุก อาหารสัตว์ ด้ายและผ้าผืน ทำจากฝ้ายและขนสัตว์ จึงเป็นทางเลือกหนึ่งของไทยในการนำเข้าวัตถุดิบในราคาถูกจากภูมินำเข้าที่ลดลง ในขณะที่สินค้าส่งออกของไทยไปเปรูส่วนใหญ่เป็นสินค้าอุตสาหกรรม เช่น รถกระบะ ซึ่งใช้ในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และการเกษตร รวมถึงยางรถยนต์ หลอดไฟฟ้า เครื่องซักผ้า และคอมพิวเตอร์ ซึ่งเปรูยังพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศ จึงเป็นการเกื้อกูลกันมากกว่าการแข่งขัน ดังนั้น ภาครัฐจึงควรส่งเสริมโอกาสในด้านการค้าและการลงทุนระหว่างกันอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าภูมิภาคลาตินอเมริกามีระยะทางไกลจากไทยมาก ซึ่งอาจส่งผลให้มีต้นทุนการขนส่งค่อนข้างสูง การเลือกใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการดำเนินธุรกิจ เช่น การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-commerce) จึงอาจเป็นทางเลือกที่จะลดค่าใช้จ่ายและเชื่อมโยงการค้าระหว่างกัน รวมถึงกิจกรรมการจับคู่ธุรกิจ การวิเคราะห์การเชื่อมโยงของห่วงโซ่อุปทานของผลิตภัณฑ์เป้าหมาย ตลอดจนความร่วมมือทางวิชาการด้านการพัฒนาการประกอบการในสาขาที่แต่ละฝ่ายมีศักยภาพระหว่างกัน

1. เอกสาร “Why Invest in Peru”
2. เอกสาร “Investment Projects 2018-2021”
3. เว็บไซต์ <https://www.investinperu.pe>
4. เอกสาร Peru’ Mining and Metal Investment Guide 2019-2020 โดย ProInversion (Private Investment Promotion Agency)

มุมมอง คนให้มอง

การ ศึกษา...เป็นเครื่องมืออันสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทัศนคติ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศก็ย่อมทำได้สะดวก รวดเร็ว ได้ผลที่แน่นอนและรวดเร็ว

ครับ...การศึกษาจึงเป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ!

ลองย้อนมองกลับอดีต เจาะทะลุสังคมกรีก โรมัน แต่เก่าก่อน คนพวกนั้นคงเรียนแค่วิชา 3 วิชาหลักเท่านั้น พวกเขาอยู่ได้ดี และเจริญเติบโตเป็นมนุษย์ **“สมบูรณ์”**

วิชาหลักอันสำคัญเหล่านั้น ได้แก่ วิชาขับร้อง และศิลปกรรม วิชาการต่อสู้ป้องกันตัว และวิชาปรัชญา ตรรกศาสตร์

ขับร้องและศิลปกรรม เป็นวิชามูลฐานที่ช่วยให้มนุษย์มีความละเอียดละไมอ่อนหวานสมกับเป็นมนุษย์ มีความแตกต่างจากสัตว์เดรัจฉานอย่างสิ้นเชิง ดนตรีและภาพวาด ช่วยกล่อมเกล่าให้มนุษย์หมดความหยาบกระด้าง แต่ถูกเติมด้วยความละเอียดอ่อนแทน

การต่อสู้ป้องกันตัว ช่วยให้มีมนุษย์มีร่างกายแข็งแรง สุขภาพอนามัยสมบูรณ์ สามารถช่วยให้ตัวเองรอดพ้นจากอันตรายได้เมื่อมีภัยมาเยือน การป้องกันตัวเรียนไว้เพื่อช่วยเหลือตัวเอง ไม่ใช่เพื่อทำร้ายผู้อื่น การต่อสู้อย่างชาญฉลาดหาใช่การต่อสู้โดยพลละกำลัง แต่หมายถึงการต่อสู้ด้วยมันสมองและความคิด

ปรัชญา เป็นการเรียนรู้วิถีทางการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง มนุษย์จำเป็นต้องมีหลักปรัชญาประจำใจ เพื่อใช้เป็นแกนยึดให้ชีวิตก้าวเดินไปตามครรลอง ไม่ส่ายซัดปายเป เมื่อรู้หลักปรัชญา ต้องหัดคิดต่อได้ด้วยตัวเอง แนวทางการคิดน่าจะเป็นไปตามหลักตรรกศาสตร์ ศาสตร์นี้เปรียบเสมือนไฟฉายส่องนำทางให้คิดและตรึกตรองทุกสิ่งทุกอย่างอย่างมีเหตุและผล เป็นประตูเปิดนำไปสู่ความเป็นวิทยาศาสตร์

3 ศาสตร์นี้เป็นสิ่งจำเป็น จะมีเพียงสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้ เพราะจะทำให้ความเป็นมนุษย์ของบุคคลผู้นั้นไม่สมบูรณ์ ขาดความละเอียดละไม ขาดความสุขแท้จริง

ผมมีข้อสังเกตว่า... ในอดีตโบราณกาลมีวิชาให้คนเรียนกันแค่ 3 อย่าง คนเขาก็อยู่เป็นสุขสงบกันแล้ว แต่ปัจจุบันสังคมโลกมีมหาวิทยาลัยมากมายหลายแห่ง คณะวิชาให้เลือกเรียนเยอะแยะนับไม่ถ้วน คนมีความรู้สูงขึ้น ฉลาดขึ้น ฯลฯ แต่ทำไมโลกมนุษย์จึงวุ่นวายโกลาหลอลหม่าน เกิดสงครามรบราฆ่าฟันกันไม่หยุดหย่อน ขาดความสุขมีความสุขทุกซอกทุกมุม...แปลกแฮะ

มุมมองในการเข้าใจธรรมชาติของชีวิตที่ดำรงอยู่ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลง และรู้จักยอมรับเมื่อความแตกต่างนั้นมาถึง ชื่อว่าเป็นจุดกำเนิดของความสุขที่ชีวิตของคนเราควรเฝ้าหา เพราะหากเข้าใจระบบของชีวิตทั้งที่เป็นเหตุปัจจัยภายนอกคือวัตถุ และเหตุปัจจัยภายในคือจิตใจได้แล้ว เราย่อมรู้จักเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เกิดขึ้น สิ่งที่ตั้งอยู่ และสิ่งที่ดับไปด้วยใจที่เป็นกลางได้ เมื่อนั้นสิ่งที่เกิดขึ้นย่อมนำไปสู่ความสุขที่สมดุลได้ด้วยความลงตัว

มีเรื่องเล่ามุมมองของคนเรื่องหนึ่งว่า ขณะนักท่องเที่ยวคนหนึ่งเดินทางผ่านฟาร์มที่สก๊อตแลนด์ เขาถามคนแก่ที่นั่งบนเก้าอี้ว่า “พู่น้าอากาศเป็นยังไง”

คนแก่ตอบโดยไม่มองท้องฟ้า **“อากาศจะเป็นแบบที่ผมชอบ”**

นักท่องเที่ยวจึงถามอีก “แดดออกหรือ” คนแก่ตอบ “ผมไม่รู้”

“ฝนตกหรือ” คนแก่พูดซ้ำๆ “ผมไม่รู้”

พอถึงตอนนั้นนักท่องเที่ยวถึงกับงงแล้วถามอีกว่า “อากาศแบบที่คุณชอบเป็นอย่างไร”

คนแก่มองดูหน้านักท่องเที่ยวแล้วตอบซ้ำๆ **“ผมรู้มานานแล้วว่าไม่อาจควบคุมดินฟ้าได้ ดังนั้นไม่ว่าอากาศจะเป็นยังไง ผมก็ชอบทั้งนั้น”**

สุขหรือทุกข์ ชอบไม่ชอบ รักเกลียด ฯลฯ อยู่ที่มุมมอง ความคิด หาใช้อื่นใดไม่

แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) กำหนดจะส่งเสริมระบบ การเรียนการสอนที่เชื่อมโยงระหว่างวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ (STEM Education) และเพิ่มจำนวนนักเรียนที่สนใจในด้านดังกล่าว เพื่อผลิต กำลังคนและครูในเชิงคุณภาพ พร้อมไปกับการเพิ่ม แรงจูงใจในอาชีพครูวิทยาศาสตร์

“สะเต็ม” หรือ “STEM” มาจากอักษรย่อภาษาอังกฤษ ของศาสตร์ 4 สาขา คือวิทยาศาสตร์ (Science) เทคโนโลยี (Technology) วิศวกรรมศาสตร์ (Engineering) และ คณิตศาสตร์ (Mathematics) หมายถึงองค์ความรู้ วิชาการของศาสตร์ทั้ง 4 ที่เชื่อมโยงกันในโลกของความเป็นจริง ซึ่งอาศัยองค์ความรู้ต่างๆ มาบูรณาการในการ ดำเนินชีวิตและการทำงาน ศัพท์คำนี้ใช้ครั้งแรกโดย สถาบันวิทยาศาสตร์แห่งประเทศสหรัฐอเมริกา

การลงทุนในการศึกษาแขนงที่มีมูลค่าทางการตลาด ไม่ว่าจะเป็นอาชีวศึกษา หรือบางสาขาวิชาในระดับ อุดมศึกษาที่มีมูลค่าในตลาดแรงงานสูงลิบ เช่น แพทย์ วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์นั้น นอกจากจะทุ่มเงิน งบประมาณ เพื่อพัฒนาความเป็นเลิศให้แก่สาขาวิชา เหล่านี้ ซึ่งไม่ผิด และเป็นเรื่องที่ควรทำอย่างยิ่งด้วย

แต่ย่อมไม่ใชการพ่วงมาด้วยการไปลดเงินอุดหนุน สาขาวิชาที่ (คิดกันเอาเองว่า) ไม่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ และตลาด เช่น ปรัชญา ประวัติศาสตร์ สังคมศาสตร์

เพราะเมื่อไหร่ก็ตามที่เรามุ่งผลิตวิศวกร แพทย์ นักวิทยาศาสตร์หรือช่างแขนงต่างๆ ที่ไม่รู้เลยว่า ประวัติศาสตร์ คืออะไร ปรัชญาคืออะไร ศิลปะคืออะไร สุนทรียศาสตร์ คืออะไร วรรณกรรมคืออะไร จะทำความเข้าใจพัฒนาการ ของอารยธรรมต่างๆ ในโลกได้อย่างไร เพราะอารยธรรม คือรากเหง้าตัวตนของมนุษยชาติ

เขียนมาถึงตรงนี้... ขอสลับฉากด้วยเรื่องเบาสมอง แก่มุมของครูกับนักเรียน เป็นเรื่องเล่าเล่นเพื่อความขำขัน คลายเครียด อ่านจบแล้วช่วยตอบคำถามให้นักเรียนด้วย นะครับ (แหม)

ปัจจุบันนี้ ครูที่สอนนักเรียนจะสอนเฉพาะวิชาประจำ ของครูแต่ละคน เช่น ครูคณิตศาสตร์ ครูวิทยาศาสตร์ ครูภาษาอังกฤษ ครูภาษาไทย ฯลฯ... ในห้องเรียน ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง นักเรียนได้ถามครูที่สอนวิชา คณิตศาสตร์ว่า

“ครูครับ ทำไมครูจึงสอนเฉพาะคณิตศาสตร์วิชา เดียว ทำไมไม่สอนวิชาอื่น เช่น วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ เคมี ชีววิทยา ฯลฯ ด้วยละครับ”

“สอนวิชาเดียวก็ปวดหัวจะแย่อยู่แล้ว ถ้าขึ้นสอน หลายๆ วิชาไม่ปวดหัวสมองแตกหรือ” ครูบ่นขึ้น

“แล้วทำไมนักเรียนอย่างพวกผมต้องเรียนทุกวิชา ด้วยละครับ...คุณครู!”

มีมุมมองชวนพิศวงของมนุษย์ต่างดาวมาแล้ว ให้ฟัง...

มนุษย์ต่างดาว 2 คนได้โคจรมาท่องโลก มีอยู่ คราวหนึ่งได้ยื่นสังเกตการณ์อยู่ที่ทางแยกไฟแดงแห่งหนึ่ง มนุษย์ต่างดาวคนหนึ่งได้ตั้งข้อสังเกตความแปลกของ โลกมนุษย์ว่า

“สีแดงนี่มันคงมีเสน่ห์ประทับใจ คนในรถถึงได้ หยุดรถจอดดูกันเต็มพรี๊ดไปหมด”

“เออ...จริงด้วย” มนุษย์ต่างดาวคนที่ 2 เห็นด้วย พลางพูดเสริมขึ้นอีกว่า

“สีเขียวนี่คงมีอะไรที่น่ากลัว พอคนเห็นไฟเขียวบีบ ต่างพากันเหยียบคันเร่งวิ่งรถหนีกันอุตลุดเลย”

มีท่านผู้ใดจะอธิบายข้อสงสัยนี้ให้มนุษย์ต่างดาว ได้หายข้องใจบ้างไหม เชิญเลยครับ...เพราะผมเองก็ไม่ยก กะรู้เหมือนกัน (แะ...แะ)

เมื่อมกราคม 2554 ผมได้ไปงานบวชที่จังหวัด อุบลราชธานี และได้มีโอกาสเข้าไปเที่ยวลาว โดยพักแรม ที่แขวงจำปาสักกัน ผมยังนึกขำการเรียกชื่อสัญญาณไฟ ของลาว...ว่าใช้ภาษาตรงความหมายเป๊ะเลย

“ไฟเขียว” บ้านเรา ทางลาวเรียก “ไฟปลดปล่อย” “ไฟเหลือง” ทางลาวเรียก “ไฟลังเล” และ “ไฟแดง” ลาว เรียก “ไฟอำนาจ” ผมทั้งตรง “ไฟอำนาจ” นี่แหละ เพราะ ฟังดูศักดิ์สิทธิ์น่ากลัว ลองไม่หยุดรถเป็นเรื่องเชียวนะ... จะบอกให้

อ้อ!...และทางแยกที่ไม่มีสัญญาณไฟ ลาวเขาเรียก “แยกเสียงดวง” ครับ

แะ...เป็นสารประกอบอินทรีย์หรือธาตุที่เกิดโดย ธรรมชาติ รวมทั้งสารประกอบอินทรีย์บางอย่าง เช่น ถ่านหินและน้ำมันด้วย กล่าวได้ว่าเรามีส่วนประกอบ ทางเคมีซึ่งเขียนสูตรเคมีแทนได้ และมีคุณสมบัติทางเคมี ทางฟิสิกส์และทางแสงเฉพาะตัว จะเปลี่ยนแปลงบ้าง ก็อยู่ในขอบเขตจำกัด

คุณสมบัติที่ใช้ตรวจดูแร่นั้นแบ่งออกเป็น

- ตรวจดูคุณสมบัติทางฟิสิกส์ซึ่งมีคุณสมบัติที่มองเห็นได้ด้วยตาเปล่า เช่น สี ความวาว รอยแฉกรอยแตก ความแข็ง รูปผลึก ความถ่วงจำเพาะ เป็นต้น
- ตรวจดูคุณสมบัติทางเคมี เนื่องจากแร่ประกอบด้วยธาตุ อาจจะเป็นธาตุเดี่ยวหรือหลายธาตุเป็นสารประกอบ ธาตุและสารประกอบของแร่นั้นก็มีปฏิกิริยาทางเคมีต่างๆ กัน
- ตรวจดูคุณสมบัติทางแสง เป็นคุณสมบัติของแร่ที่เกี่ยวกับแสง แร่บางชนิดส่องคล้ายๆ หมุนไปจนรอบจะสังเกตเห็นว่ามีสีเปลี่ยนไปจากเดิม แล้วก็กลับมามีสีเดิมมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า ฯลฯ

มีมุมมองข้อคิดที่น่าสนใจว่า ถ้าจะให้ผู้เชี่ยวชาญเรื่องการพิสูจน์แร่ว่าเถื่อนหรือไม่เถื่อนอย่างไร ผมขอยืนยันว่า ต่อให้มีประสบการณ์ซ้ำของขนาดไหน ไม่มีทางตรวจดูทางวิทยาศาสตร์รู้ได้หรอกครับ เพราะแร่เถื่อนหรือไม่เถื่อนนั้นมีคุณสมบัติทางฟิสิกส์ เคมีและแสงเหมือนกันทุกอย่าง พูดง่าย ๆ ว่าลักษณะรูปร่างหน้าตาทั้งภายในภายนอกเหมือนกันเปี้ยวทุกประการนั่นเอง

แร่จะเถื่อนหรือไม่เถื่อนนั้น เขาพิสูจน์กันตรงที่ ماที่ไปในการขออนุญาตประกอบการทำเหมือง มีประทานบัตรหรือเปล่า มีการเสียค่าภาคหลวงภาษีธรรมเนียมต่างๆ หรือไม่ พูดจาประสาชาวบ้านก็คือ ถ้าทำทุกอย่างถูกต้องตามกฎหมายก็เป็นแร่ไม่เถื่อน ถ้าทำผิดกฎหมายก็เป็นแร่เถื่อน ขอได้โปรดเข้าใจตามนี้ด้วยครับ

เรื่องของ **“แร่”** บางครั้งมุมมองของคนรุ่นใหม่กับคนรุ่นเก่าก็ไม่ค่อยเหมือนกัน เช่น ถ้าถามว่า **“แหล่งแร่ทองคำที่ใหญ่ที่สุดของเมืองไทยอยู่ที่ไหน”** คนรุ่นใหม่ไว้วางใจจะตอบตามข้อมูลข่าวสารว่า “ก็อยู่ที่เขาพนมพา จังหวัดพิจิตร ที่นั่นในอดีตเคยมีการทำเหมืองทองคำที่ใหญ่และมีโรงงานสกัดแร่ทองด้วย” แต่สำหรับคนรุ่นเก่ามีอายุจะพูดเป็นเสียงเดียวตามสภาพความจริงที่รู้เห็นกันทั่วไปว่า **“ปัดล่ะ! ก็อยู่แถวเขาวราชยังงี้ละ พิสูจน์ดูได้**

จากใครๆ ก็ไปซื้อหาทองคำกันแถวนี้ทั้งนั้นแหละว้ย แล้วยังงี้จะไม่เรียกว่าใหญ่ได้ยังงี้ละ”

อ้อ! ขอบอก แหล่งทองคำที่ไม่ธรรมดาอีกแหล่งของเมืองไทยอยู่ที่อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบูรณ์เอง ใครๆ ที่ผ่านไปมาเขามักถือโอกาสแวะซื้อทองคำกันที่นี้ ชื่อที่เป็นที่นิยม จะหาว่าคุย ทองที่ว่าก็ **“ทองม้วน”** ยังงี้ละ

และที่เพชรบูรณ์อีกนั่นแหละที่มีทองคำศาล แดงๆ ริมถนนก่อนเข้าและออกจากตัวเมือง จะมีร้านซื้อขายทองคำมากมายช้านาน ทองที่ว่าคือ **ทองหยอด ทองหยิบ ฟอยทอง** ลองไปพิสูจน์ดูความอร่อยได้เลยครับ

ครับ เป็นยังงี้ มุมมองแหล่งทองของเมืองไทยที่ในตำราเหมืองแร่ไม่มีเขียนไว้

เขียนมาถึงตอนนี้ท่านอาจารย์ผู้สอนวิชา MINERALOGY รุ่นผม ท่านคงแย้งว่า “ที่คุณยกเมฆเขียนเรื่องทองนอกตำราพรรณคืออย่างนี้ ถ้าเป็นสมัยเรียนผมให้ F คุณแล้ว”...(แะะ แะ ขอประทานโทษครับอาจารย์)

มีคำพังเพยกล่าวว่า “การเล่นแร่แปรธาตุ ผ่าขาดไม่รู้ตัว” ความหมายก็คือการเล่นแร่แปรธาตุ เป็นการพยายามที่จะทำอย่างหนึ่งให้เป็นโลหะธาตุที่มีค่าอีกอย่างหนึ่ง เช่น การพยายามขัดตะกั่วให้เป็นทอง ซึ่งในหลักวิทยาศาสตร์เป็นไปไม่ได้ ผู้รู้เท่าไม่ถึงการณ์หรือหลงมงายผิดหลักการเช่นนี้ย่อมสิ้นเนื้อประดาตัว เพราะคิดว่าลงทุนเล็กน้อยแล้วอาจร่ำรวยได้ง่าย คนเราก็นั่งร่ำรวยง่ายๆ ป่านนี้ก็คงมีแต่คนรวยล้นโลกกันหมดแล้ว ไม่มีคนจนให้เห็นกะกะลูกกะตาหรอกครับ

วิทยาศาสตร์ เป็นเรื่องจริงของจริงที่สามารถจับต้องพิสูจน์ได้ มีข้อมูลเหตุผลชี้แจงที่ ماที่ไปได้สอดคล้องประสานกัน อธิบายเหตุและผลที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ตามหลักทฤษฎีวิชาการที่สามารถอ้างอิงได้ มิได้เกิดขึ้นมาลอยๆ แบบฟลุคโดยบังเอิญแต่อย่างใด

ขอเล่าเรื่องการพิสูจน์ไวน์ในแนวแปลก ลองอ่านดูสิว่าเรามีมุมมองการทดสอบสามัญสำนึกที่พิสดารขนาดไหน ทำไมคนเก่งที่ชอบนึกเรื่องยากจนลืมนึกเรื่องง่ายถึงหายเก่งเสียทำได้ เขียนตายน้าต้นได้ยังงี้?

ที่ร้านอาหารแห่งหนึ่งได้จัดให้มีการแข่งขันชิมไวน์ ขึ้น ได้มีผู้ชนะเลิศคนหนึ่งหลังจากชิมไวน์แล้วสามารถบอกยี่ห้อชนิดของไวน์ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ พลันก็มีเสียงหนุ่มชี้มาใจถึงคนหนึ่ง เดินโซเซถือขวดไวน์รินใส่แก้ว แล้วยื่นให้แชมป์ชิมไวน์คนนี้พร้อมกับพูดทำทนายว่า

“คุณลองชิมพิสูจน์ดูซิว่าไวน์ขวดนี้ยี่ห้ออะไร ถ้าคุณบอกถูก ผมจะยกรถเบนซ์ที่ผมขับมาให้คุณเลย”

แชมป์ไวน์ตอบรับคำท้าทันที นึกในใจวันนี้ได้รถเบนซ์ใช้ฟรีๆ แน่ หลังจากกระดกแก้วไวน์เข้าปากด้วยอาการตื่นเต้น เอาลิ้นลองแตะละเลียดดูอย่างใจจดใจจ่อ ดังสติชิมไปชิมมาใช้สมองนึกอยู่ครู่ใหญ่ก็ยังไม่แน่ใจ ในที่สุดก็ส่ายหัวยอมแพ้จนปัญญาด้วยเกล้า คิดไม่ออกบอกไม่ถูกว่าเป็นไวน์ยี่ห้อชนิดอะไร

“ไวน์ยี่ห้ออะไรนี้ไม่รู้จริง ๆ ทำไมรสชาติจืดชืดอย่างนี้ไม่เคยพบเคยเห็น สงสัยจะผลิตไวน์นานจัง คงตั้งแต่รุ่นพระเจ้าเหาผมยังไม่เกิดโน่นแหละ” แชมป์ชิมไวน์สารภาพยอมจำนนอย่างหมดลาย

เสียงหนุ่มชี้มาเดินหนีขวดไวน์ปริศนากลับไปทิ้งรถสภในล่าคอปกลางหัวเราะหึๆ ขึ้นว่า

“นึกว่าจะแนแน่แคไหน ถ้ามันหะสิ่งบอกว่าเป็นไวน์ยี่ห้ออะไรแล้วละก็อ แสดงว่ามันมั่วแน่ ก็มันเป็นไวน์ชะที่ไหนแล้วละ ที่รินใส่แก้วให้ชิมนั่นนะ มันน้ำเปล่าไว้อยะ ฮ่า”

แต่ก่อนมีข้อคิดมูมมอกันว่า ผู้ชายเป็นช้างเท้าหน้า ผู้หญิงเป็นช้างเท้าหลัง ความหมายก็คือผู้ชายจะมีลักษณะของผู้นำครอบครัวย ส่วนผู้หญิงจะคอยเป็นผู้ตาม แต่ยุคสมัยนี้ที่มีการเรียกร้องสิทธิเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง จึงมีคำพูดติดตลกของคุณผู้หญิงว่า **“ต่อให้ผู้ชายเป็นช้างเท้าหน้าก็เป็นไป แต่ถ้าผู้หญิงช้างเท้าหลังไม่ก้าวตามชะอย่าง อยากจะรู้กันว่าช้างจะเดินได้อย่างไร จะลองดูกันไหมละ ชะอะ!”**

ขอเล่าเรื่องตลกแง่มุมความคิดของคนให้หัวเราะกัน วันนี้ท่านได้หัวเราะเต็มกำไรให้กับชีวิตหรือยัง...หนุ่ม 3 คนได้นั่งคุยกันถึงเรื่องปัญหาของแต่ละคน โดยหนุ่มคนแรกได้เอ่ยขึ้นว่า

“กูเพิ่งรู้ว่า กูเป็นคนไม่ดีก็ตอนกูไม่สบายนี้แหละ เวลามีคนมาเยี่ยม เขาจะถามกูว่า...ดีขึ้นหรือยัง”

ได้ยินคนแรกพูด หนุ่มคนที่ 2 เลยพูดขึ้นบ้างว่า

“ตอนกูไปสมัครงาน พอกูแนะนำตัวว่ากูชื่อสายหยุด... เขาไม่รับกูเลยอะ”

พอฟังหนุ่ม 2 คนพูดจบแล้ว หนุ่มคนที่ 3 ได้พูดโอตครวญด้วยความเสียใจว่า

“ชีวิตคู่กูสั้นจริง ๆ ไม่คิดเลยว่ากูต้องเลิกกับเมียกู เพราะอาถรรพณ์ชื่อของเมียกูแท้”

“เมียมึงชื่ออะไรอะ” เพื่อนหนุ่ม 2 คนถามขึ้นพร้อมกัน

“ชื่อเพียงเดือนอะ”

เรื่องที่ผมเล่า...ถ้านึกซำก็ฮาด้วยนะครับ

เอาละหลังจากชิมมาเลียบเมือง อ้อมไปวกมาพอมปากหอมคอแล้ว ผมขอแนะนำนักพิสูจน์พันธุ์แท้ด้วยคนหนึ่ง ที่จะมาโชว์ที่เด็ดวิธีพิสูจน์แร่ธาตุเหล็กไหลชนิดที่เล่นเอาบรรดาเซียนชื่อชายเหล็กไหลต้องชิดซ้ายแทบจะเลิกอาชีพเลยเสียแหละ เชิญติดตามรายการทำพิสูจน์ที่มีมุมมองไม่เหมือนใครดูครับ

สงวน ชูช้าง เป็นนักธรณีวิทยา เมื่อครั้งทำงานอยู่กรมทรัพยากรธรณี สงวนเป็นผู้ที่กล้าพูดได้ว่าเป็นคนที่มีปาไม้มากที่สุดในประเทศไทย เขามักจะคุยโอ้อว **“ปาที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ เป็นปาของผมทั้งนั้น ก็ปาสงวนใจละชะ ฮ่า”**

และก็เป็นสงวนคนหนึ่งที่อาหาญชาญชัยประกาศท้าทายกับพรรคพวกเพื่อนฝูงว่า **“เหล็กไหล”** เป็นเรื่องจริงของจริงที่สามารถพิสูจน์ได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ ทำเอาเพื่อนพ้องน้องพี่ที่กังขาสงสัย อยากรู้ อยากเห็นเสียเต็มประดาว่า เรื่องลึกลับของเหล็กไหลที่คนเขาเล่าลือโหล่กันนั้นหนา จนมีราคาต่างวดแพงสูงลิ่วนั้นนะ รูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไร มีอยู่จริงหรือไม่ หรือว่าเป็นเรื่องลวงโลกโกหกแตกตา ทำไมคนเรียนสายวิทยาศาสตร์มาอย่างสงวน จึงปักใจเชื่อถือเรื่องไสยศาสตร์เสียจริงจัง หลับหูหลับตายืนยันเสียงแข็งว่ามีเหล็กไหลอย่างแน่นอน แผลกเหลือเกิน และผลการตรวจพิสูจน์ก็เป็นจริงตามที่สงวนว่าไว้ทุกประการ โดยไม่มีข้อโต้แย้งสงสัยแต่อย่างใดทั้งสิ้น

วันนั้น วันแห่งการทำพิสูจน์ สงวนได้พาพรรคพวกไปพิสูจน์ข้อเท็จจริงของเหล็กไหลที่กองโลหกรรมโดยแร่เหล็กที่ถูกถลุงด้วยความร้อนจนหลอมละลายในเบ้าหลอมสีเหลืองอ๋อย จะค่อยๆ ถูกเทไหลเย็นเข้าไปในแบบหล่อที่ทำเตรียมไว้ ทุกคนเห็นเหล็กไหลกันจะๆ เต็มลูกกะตาคาหน้าตาเขากันเลยทีเดียว

เรื่องราวบทพิสูจน์เหล็กไหลอันพิลึกพิลั่นชนิดตัวจริงเสียงจริง ไม่มีปลอม ก็ขอจบลงแต่เพียงเท่านี้

แล้วท่านละ เชื่อผลพิสูจน์หรือยังว่า **“เหล็กไหล”** มีจริง! (ฮา)

การค้าอุตสาหกรรมพื้นฐาน แร่และผลิตภัณฑ์จากแร่ เดือนกันยายน ปี ๒๕๖๒

การส่งออก

สินค้าอุตสาหกรรมพื้นฐาน สินค้าแร่และผลิตภัณฑ์ (Mining Product)	มูลค่าการส่งออก (ล้านบาท) (Export Values)	เทียบกับเดือนเดียวกัน ของปีก่อน (ร้อยละ) (YOY)	เทียบกับเดือนที่ผ่านมา (ร้อยละ) (MOM)
เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์	๑๔,๗๔๑.๐๔	-๑๗.๖๖	๒.๑๒
ผลิตภัณฑ์เซรามิก	๑,๘๑๗.๑๐	-๐.๑๑	-๔.๐๓
ปูนซีเมนต์	๑,๕๗๖.๔๙	-๑๑.๓๑	๒๔.๖๗
แก้วและกระจก	๑,๙๔๕.๔๐	-๓.๘๔	๓.๗๕
ยิปซัม	๕๓๖.๔๖	-๒.๖๐	๒๒.๓๗
เฟลต์สปาร์	๗๓.๘๕	-๒.๗๕	๔๙.๕๕
แบไรต์	๑๔.๑๖	๕.๘๑	๑.๖๕
ฟลูออสปาร์	๙.๔๘	-๑๓.๒๓	๑๙.๘๕
อื่นๆ	๕๕.๗๒	๑๑.๑๗	-๑๔.๑๘
รวม	๒๐,๗๖๙.๗	-๑๔.๐๑	๓.๓๔

การนำเข้า

สินค้าอุตสาหกรรมพื้นฐาน สินค้าแร่และผลิตภัณฑ์ (Mining Product)	มูลค่าการนำเข้า (ล้านบาท) (Import Values)	เทียบกับเดือนเดียวกัน ของปีก่อน (ร้อยละ) (YOY)	เทียบกับเดือนที่ผ่านมา (ร้อยละ) (MOM)
เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์	๓๔,๙๘๖.๑๗	๒๓.๑๐	๗๑.๔๕
สินแร่โลหะอื่นๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์*	๒๒,๔๐๕.๗๔	-๓๑.๐๖	-๑๓.๔๘
ผลิตภัณฑ์โลหะ**	๑๐,๖๕๕.๖๙	-๑๑.๑๙	-๙.๙๖
ถ่านหิน	๔,๕๕๕.๘๒	-๑๗.๙๔	๑๒.๗๔
กระจก แก้วและผลิตภัณฑ์	๒,๓๖๔.๗๓	-๐.๐๘	-๐.๒๑
แร่และผลิตภัณฑ์จากแร่***	๑,๐๓๑.๔๑	-๑๙.๖๑	-๕.๐๙
ผลิตภัณฑ์เซรามิก	๘๘๘.๐๑	-๑๕.๔๑	๕.๑๐
ปูนซีเมนต์ (อะลูมินัมซีเมนต์)	๕๓๒.๓๕	๑๙.๐๑	-๑๓.๐๕
อื่นๆ	๔๑๔.๘๒	-๒๐.๕๑	-๕.๓๗
รวม	๗๗,๘๓๓.๗๔	-๒๓.๐๙	๑๕.๒๖
ดุลการค้า	-๕๗,๐๖๔.๐๔	-๒๕.๙๔	๒๐.๓๑

* ประกอบด้วย ทองแดง อะลูมิเนียม ดีบุก สังกะสี ไนโอเบียม แทนทาลัม และอื่นๆ

** ประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ที่ทำด้วยเหล็ก ทองแดง อะลูมิเนียม โลหะสามัญ

*** ประกอบด้วย แร่หินอ่อนและหินแกรนิต เคโอลินและดินที่ใช้ในอุตสาหกรรม แอสเบสทอส และผลิตภัณฑ์จากแร่อื่น

อ้างอิง : รายงานสถิติการค้าไทย, กระทรวงพาณิชย์ <http://www.2.ops3.moc.go.th>

ที่มา : กพร. เศรษฐกิจปริทรรศน์ เดือนกันยายน ๒๕๖๒

โครงการจัดประชุมสัมมนาเรื่องการฟื้นฟูสภาพเหมืองแร่ (ปีงบประมาณ 2563)

1. ชื่อโครงการ

โครงการประชุมสัมมนาเรื่องการฟื้นฟูสภาพเหมืองแร่

2. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

สภาการเหมืองแร่ ดำเนินการร่วมกับสมาชิกของสภาฯ ที่ได้รับรางวัลเหมืองแร่สีเขียว จาก กพร.

3. หลักการและเหตุผล

การประกอบกิจการเหมืองแร่ในปัจจุบันนี้ หากดำเนินการโดยมุ่งหวังแต่ผลกำไรของธุรกิจโดยไม่ใส่ใจในผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของชุมชนและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมแล้ว จะไม่สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้อย่างมั่นคง การฟื้นฟูสภาพเหมืองแร่ทั้งระหว่างดำเนินการและหลังการดำเนินการให้กลับสู่สภาพที่ใกล้เคียงกับสภาพธรรมชาติที่เป็นอยู่ก่อนการทำเหมืองให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ไม่เพียงแต่จะช่วยรักษาระบบนิเวศน์ ลดทัศนียภาพที่ไม่ชวนมองแล้ว ยังจะเป็นการช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ทั้งของผู้ประกอบการและของอุตสาหกรรมเหมืองแร่โดยรวมให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้นได้

พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 มาตรา 68 (8) และ (9) กำหนดให้ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองแร่จะต้องทำการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองตามแผนการฟื้นฟู การพัฒนา การใช้ประโยชน์ และการเผื่อไว้ผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน ในระหว่างที่มีการทำเหมืองและหลังจากปิดเหมืองที่ได้รับการเห็นชอบจากคณะกรรมการแร่ และจะต้องวางหลักประกันการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง ตามที่คณะกรรมการแร่กำหนด

สมาชิกสภาการเหมืองแร่ที่ได้รับรางวัลเหมืองแร่สีเขียวจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สามารถเป็นต้นแบบที่ดีของการดำเนินธุรกิจเหมืองแร่ควบคู่ไปกับการฟื้นฟูสภาพเหมือง

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) ที่ได้ทำการฟื้นฟูสภาพเหมือง โดยเน้นการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ โดยใช้หลักการฟื้นฟูสภาพป่าไม้ด้วยหลักวนวัฒนวิทยา การคัดเลือกพันธุ์ไม้ท้องถิ่น หลักการพรรณไม้โครงสร้าง (Framework Species Method) ผสานกับเทคโนโลยีวิศวกรรมเหมืองแร่ที่ผ่านการศึกษาวิจัยและทดลองเทคนิควิธีการต่าง ๆ มาอย่างยาวนาน

สภาการเหมืองแร่พิจารณาแล้วเห็นว่าควรจัดการประชุมสัมมนาเพื่อให้มีการถ่ายทอดประสบการณ์ตลอดจนองค์ความรู้ในเรื่องการฟื้นฟูสภาพเหมืองที่สมาชิกแต่ละรายมีอยู่ จากสมาชิกสู่สมาชิก และเห็นว่า หนังสือเรื่อง “การฟื้นฟูเหมืองหินปูน” ซึ่งคณะทำงานฟื้นฟูเหมืองและความหลากหลายทางชีวภาพ ธุรกิจซีเมนต์และผลิตภัณฑ์ก่อสร้าง บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) ได้รวบรวมองค์ความรู้ในด้านการฟื้นฟูสภาพเหมืองที่สะสมจากการศึกษาและการวิจัยอันยาวนานและได้จัดพิมพ์ขึ้นมา เป็นเอกสารที่ทรงคุณค่าต่อการใช้เป็นตำราและเป็นแบบอย่างที่ดีในการฟื้นฟูสภาพเหมืองแร่สำหรับผู้ประกอบการเหมืองแร่ทุกราย

4. วัตถุประสงค์

(1) เพื่อถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ในการฟื้นฟูสภาพเหมืองแร่ทั้งระหว่างดำเนินการและหลังดำเนินการระหว่างสมาชิกสภาการเหมืองแร่ด้วยกัน

(2) เพื่อสมาชิกสภาการเหมืองแร่ตระหนักถึงหน้าที่ ความรับผิดชอบและประโยชน์ในการฟื้นฟูสภาพเหมืองที่มีต่อระบบนิเวศน์

(3) เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ของผู้ประกอบการธุรกิจเหมืองแร่ อุตสาหกรรมเหมืองแร่ รวมทั้งสภาการเหมืองแร่

5. ผู้เข้าร่วมโครงการ

สมาชิกสภาการเหมืองแร่

เสนอให้จัดพิมพ์ในหน้ารองปกหน้าของหนังสือ “การฟื้นฟูเหมืองหินปูน”

กรณีที่ได้รับอนุญาตให้จัดพิมพ์และได้รับความเห็นชอบจากบริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)

สารจากประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่

การประกอบกิจการใดๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำธุรกิจเหมืองแร่ในปัจจุบันนี้ หากดำเนินการโดยมุ่งหวังแต่ผลกำไรของธุรกิจโดยไม่ใส่ใจในผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของชุมชน และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมแล้ว จะไม่สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้อย่างมั่นคง ตัวอย่างมีปรากฏให้เห็นอยู่บ่อยครั้งที่เหมืองต้องปิดตัวลงทั้ง ๆ ที่มีปริมาณสำรองแร่ยังมีเหลือมากพอที่จะดำเนินกิจการต่อไปได้

สภาการเหมืองแร่พิจารณาแล้วเห็นว่า การฟื้นฟูสภาพเหมืองแร่ทั้งระหว่างดำเนินการและหลังการดำเนินการให้กลับสู่สภาพที่ใกล้เคียงกับสภาพธรรมชาติที่เป็นอยู่ก่อนการทำเหมืองให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งไม่เพียงแต่จะช่วยรักษาระบบนิเวศน์ ลดทัศนียภาพที่ไม่ชวนมองแล้ว ยังจะเป็นการช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ของผู้ประกอบการและอุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้นได้ จึงได้จัดการประชุมสัมมนาเรื่องการฟื้นฟูสภาพเหมืองแร่ เพื่อเสริมสร้างความรู้และการตระหนักถึงประโยชน์ของการฟื้นฟูสภาพเหมืองให้แก่สมาชิกสภาการเหมืองแร่

เอกสารเรื่อง “การฟื้นฟูเหมืองหินปูน” ฉบับนี้ จัดทำขึ้นโดยคณะทำงานฟื้นฟูเหมืองและความหลากหลายทางชีวภาพ ธุรกิจซีเมนต์และผลิตภัณฑ์ก่อสร้าง บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) สภาการเหมืองแร่เห็นว่าเป็นเอกสารที่ทรงคุณค่าเหมาะที่จะใช้เป็นตำราและเป็นแบบอย่างที่ดีในการฟื้นฟูสภาพเหมืองแร่สำหรับผู้ประกอบการเหมืองแร่ทุกราย จึงได้ขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ตีพิมพ์เอกสารฉบับนี้จากบริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) ในการจัดพิมพ์เป็นเอกสารประกอบการสัมมนาในครั้งนี้และได้รับความอนุเคราะห์จากบริษัทฯ เป็นอย่างยิ่ง สภาการเหมืองแร่ขอขอบคุณ บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) มา ณ โอกาสนี้

ประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง กำหนดชนิดและสภาพแร่ที่ต้องขออนุญาตนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป หรือส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๐๔ (๒) และมาตรา ๑๐๔ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดชนิดและสภาพแร่ที่ต้องขออนุญาตนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป หรือส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒ ของประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดชนิดและสภาพแร่ที่ต้องขออนุญาตนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป หรือส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๒ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป แจ้งกำหนดเวลาการส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีปให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ปลายทางทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๔ หลักเกณฑ์การอนุญาต และข้อ ๑๓ ของประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดชนิดและสภาพแร่ที่ต้องขออนุญาตนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป หรือส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป พ.ศ. ๒๕๖๐

“หมวด ๔

หลักเกณฑ์การอนุญาต

ข้อ ๑๓ เพื่อประโยชน์ในความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม หรือความปลอดภัยของประชาชน ให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ เพื่อบริหารจัดการแร่ที่ต้องขออนุญาตนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป หรือส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีปตามประกาศนี้ได้”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

สมชาย หาญหิรัญ

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง การขาย การนำไปใช้ประโยชน์ในทางราชการ และการเก็บรักษา
ซึ่งทรัพย์สินหรือของกลางตามมาตรา ๑๕๐ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐
พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่ทรัพย์สินหรือของกลางที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการยึดหรืออายัดไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินคดี อาจจะเสี่ยงต่อความเสียหายหรือสูญหายหรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะเกินค่าของทรัพย์สินหรือของกลางหรือ มีเหตุอย่างอื่น จึงเห็นสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการขาย เพื่อยึดถือเงินไว้แทน หรือให้นำไปใช้ ประโยชน์ในทางราชการ เพื่อจะเป็นการบรรเทาความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาทรัพย์สินหรือของกลาง นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ ประกอบมาตรา ๑๕๑ วรคสองและวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติร
พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การขาย การนำไปใช้ประโยชน์ในทางราชการ และการเก็บรักษาซึ่งทรัพย์สินหรือของกลางตามมาตรา ๑๕๑ แห่งพระราชบัญญัติว่า พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

“ทรัพย์สินหรือของกลาง” หมายความว่า บรรดาแร่ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใดๆ ที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือเป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ใช้อำนาจตามกฎหมายยึดหรืออายัดไว้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดี

▶▶ (ต่อฉบับหน้า)